Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№ 28 (795)

13 – 17 липня 2015 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

На варті неба України!

15 липня – День українських миротворців

2 стор.

Спекотна погода – польотам не перешкода

2 стор.

“Два льотчики, два Дмитра...”

5 стор.

Молоді авіатори присягнули на вірність народу України

4 стор.

Рекордні конкурси у харківських військових навчальних закладах

У липні, як і в інших вищих навчальних закладах України, у Харківському університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба розпочалася вступна кампанія 2015 року.

Вже понад 1200 юнаків та дівчат подали документи на вступ до видового вишу. За словами керівництва ввнз, цьогорічний конкурс в університеті складає від 3 до 5 осіб на місце, в залежності від обраного напряму підготовки, що майже вдвічі більше у порівнянні з минулим роком. Традиційно, очолюють рейтинг популярності факультет автоматизованих систем управління та наземного забезпечення польотів авіації і льотний факультет.

Серед бажаючих розпочати навчання в університеті близько 50 осіб брали участь у антитерористичній операції та понад 20 дітей учасників АТО.

Нововведенням цієї вступної кампанії є те, що прийом абітурієнтів на навчання здійснюється на підставі результатів ЗНО лише за сертифікатом 2015 року, але військовослужбовці та демобілізовані бійці можуть вступати у вищі навчальні заклади без результатів зовнішнього незалежного оцінювання – їм дозволено складати вступні іспити безпосередньо в обраному навчальному закладі. Вступні випробування для майбутніх “кожедубівців” заплановані на 20-31 липня. Крім того, всі абітурієнти пройдуть медичний огляд, професійний відбір та складуть іспит із фізичної підготовки.

6 стор.

Гаряча лінія “Крила України” (0432) 59-60-48 65-22-048

Генерал-полковник Степан Полторак:

“Незаконно вилучене військове майно має бути повернуте”

Міністром оборони України генерал-полковником Степаном Полтораком прийнято рішення про перевірку даних щодо об’єктів та земельних ділянок, які перебувають у власності Міністерства. Також поставлено завдання провести перевірку на предмет законності передачі нерухомих об’єктів військового майна у володіння третім особам.

11 червня цього року набрало законної сили рішення Господарського суду Одеської області, згідно з яким визнано право власності оборонного відомства на об’єкти нерухомості. Йдеться зокрема про приміщення спортивного клубу Міністерства оборони, загальною площею понад 27 тис. куб. м, що раніше перебували у власності сторонніх осіб.

У 2006 році внаслідок перевищення службових повноважень колишніми посадовими особами Міністерства оборони було укладено незаконні договори, унаслідок чого деякі об’єкти в Одесі вилучені зі сфери управління оборонного відомства.

Із зазначених об’єктів нерухомості на виконання судового рішення повернуто із чужого незаконного володіння нерухоме майно загальною площею понад 220 кв. м, розташоване в Одесі.

БЛАКИТНІ ШОЛОМИ

Наші вертолітники у Ліберії відзначили День українських миротворців

У 2003 році Рада Безпеки ООН ввела у Республіку Ліберію багатонаціональний миротворчий контингент, щоб зупинити багаторічну громадянську війну на території країни. А вже в січні 2004 року військовий льотчик полковник Ігор Шендригін здійснив перший політ 56 окремого вертолітного загону Місії ООН у цій африканській країні. З цього моменту власне і розпочалась одна з найбільш довготривалих місій українських військовослужбовців у небі Ліберії.

Зараз завдання Місії ООН у Республіці Ліберії виконують військовослужбовці 21-ї ротації. І, незважаючи на складні кліматичні умови африканського континенту, де сезон дощів змінюється нищівною спекою, українські військовослужбовці спільно з миротворчими контингентами інших країн підтримують мир і стабільність у Ліберії.

“На сьогодні проходить активне скорочення військового компоненту місії. Поки що цей процес не стосується нашого підрозділу. Українські гелікоптери дуже потрібні в цій країні, тому що наземні шляхи сполучення тут майже відсутні, а місцевих авіаліній взагалі немає. Майже щодня наші екіпажі залучаються до виконання завдань Місії ООН, а наші гвинтокрили несуть цілодобове чергування”, – розповів начальник штабу – перший заступник командира загону полковник Роман Лобунець.

Українські вертолітники здійснюють польоти майже над усією територією Ліберії. Авіаційна група 56 окремого вертолітного загону – ланка бойових гелікоптерів Мі-24 – з 2012 року базується у Кот-Д’Івуарі. Там вони виконують демонстраційні польоти в районах відповідальності, здійснюють патрулювання кордонів країни, супроводжують конвої і забезпечують авіаційну підтримку наземних військ. Загалом, з початку Місії ООН у повітряному просторі над Ліберією та Кот-д’Івуаром, наліт наших вертолітників склав понад 56 тисяч годин, також було перевезено майже 215 тисяч пасажирів та близько 6 мільйонів кілограмів вантажу.

БОЙОВА ПІДГОТОВКА

Спекотна погода – польотам не перешкода

Нинішній рік видався по-справжньому “гарячим” для авіаторів Повітряних Сил ЗС України. Не виняток і винищувальна бригада, якою командує полковник Сергій Ялишев. І не тільки з огляду на геополітичну ситуацію в Україні, пов’язану з російською анексією Криму та неоголошеною нею війною на сході нашої країни.

За лаштунками усіляких кремлівських домислів, цинічної брехні та відвертого перекручування фактів щодо використання українських бойових винищувачів проти мирного населення Донбасу, незважаючи на скрутні економічні умови та хронічне недофінансування, особовий склад частини сьогодні продовжує гідно виконувати завдання за своїм основним призначенням – забезпечення безпеки повітряного простору держави.

Процес підготовки льотного та наземного складу проходить чітко за визначеними планами та розпорядженнями, інфраструктура аеродрому та матеріально-технічна база бригади постійно удосконалюються, морально-психологічна складова бойової готовності частини знаходиться у зоні особливої уваги командування частини і є основним показником високої дисциплінованості, сумлінності та якісного виконання поставлених перед особовим складом завдань.

Наочним прикладом тому стала і проведена цими днями в частині чергова льотна зміна, яка, незважаючи на звичний формат поставлених завдань, мала цілу низку особливостей. У першу чергу, це бойове чергування визначених екіпажів у системі ППО, але не тільки на базовому, а й на оперативному аеродромі. Крім цього, у виконанні льотних завдань разом із штатними екіпажами брали активну участь пілоти-інструктори, призвані із лав офіцерів запасу. Ще одним важливим чинником організації та проведення льотної зміни став погодний фактор, який із спекотної погоди переріс у шквальний вітер та зливу, що, слід зазначити, аж ніяк не вплинуло на підготовку екіпажів та техніки.

За результатами розвідки погоди, ТВО командира частини полковником Олексієм Захарчуком було прийняте рішення на виконання польотів згідно з одним із варіантів планової таблиці польотів. Перелік вправ включав у себе обліт авіаційної техніки, ведення повітряного бою з ударними літаками та винищувачами у складі пари, вивізну програму молодих пілотів та відпрацювання елементів взаємодії льотних екіпажів і наземних служб при виникненні позаштатних ситуацій. Особлива увага при цьому була акцентована на організації безпеки польотів, та заходах протипожежної безпеки, з чим група керівництва польотами на чолі з підполковником Русланом Адельгеймом впоралась у повному обсязі. Кожен виліт був здійснений без зауважень. Особовий склад, авіаційна техніка та озброєння відпрацювали бездоганно. Загальна оцінка за польоти була визначена “відмінною”.

Володимир Лазарєв.
“Крила України”.
Фото автора.

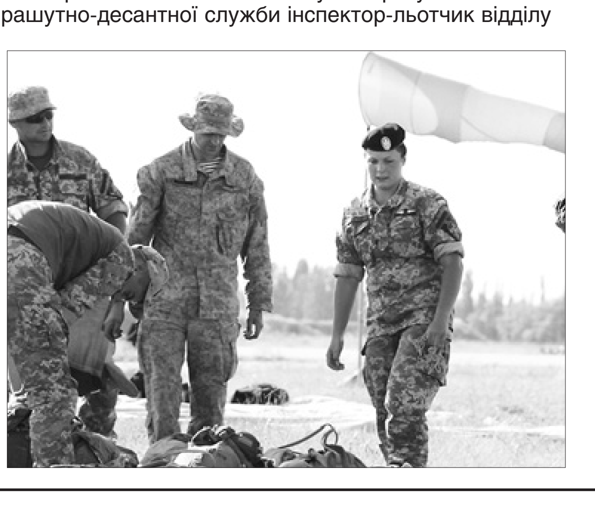
Бійці елітних підрозділів виконали стрибки з парашутом

13 липня, в Миколаєві військовослужбовці 79-ї окремої аеромобільної бригади, першого Феодосійського окремого батальйону морської піхоти і льотчики Сакської бригади морської авіації провели спільну підготовку, здійснивши тренування з десантування і стрибками з парашутом.

Підготовка здійснювалась на аеродромі “Кульбакине” у два етапи: у світлий і темний час доби. Вдень бійці виконали по одному стрибку на аеродром. Згодом там же завантажилися в Ан-26 і здійснили стрибки з парашутом вже на території Тернівського полігону.

Як розповів начальник пошуково-рятувальної парашутно-десантної служби інспектор-льотчик відділу підготовки морської авіації управління авіації та протиповітряної оборони командування ВМС ЗС України підполковник Анатолій Глиненко, так проводиться підготовка особового складу до виконання поставлених завдань.

– Ми на даний момент з ВДВ, морською піхотою і 10-ою бригадою готуємо особовий склад. Льотний склад навчається десантуванню, а особовий склад ВДВ і морської піхоти вчиться виконувати стрибки з парашутом в різних метеоумовах вдень і вночі. На даний момент ми сконцентрувалися на міжвидовій підготовці – одночасно готуються і десантники, і морські піхотинці, і льотчики морської авіації, – зазначив він.

Морські піхотинці і їхні “крилаті” колеги здійснювали стрибки з висоти 400м. Згодом літак піднявся на висоту у 2 тисячі метрів, звідки стрибки здійснили члени пошуково-рятувальної парашутно-десантної групи.

Як відомо, після анексії Криму Росією частина бійців першого Феодосійського окремого батальйону морської піхоти залишилися вірні присязі і вийшли на материкову Україну. А льотчики Сакської бригади морської авіації при цьому ще й змогли під носом в російських окупантів перебазувати літаки на материк.

Фото www.news.pn

НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА

Оборону Маріуполя буде посилено

Воєнний кабінет Ради національної безпеки і оборони на засіданні 13 липня під головуванням Президента України одним з ключових питань розглянув ситуацію в зоні проведення антитерористичної операції, а також у зв'язку з бандитськими діями у Мукачевому.

Начальник Генерального штабу ЗС України Віктор Муженко доповів про складну обстановку, що склалася у зоні АТО, де фіксуються нарощування та перегрупування сил противника на потенційно небезпечних напрямках.

Крім того, Віктор Муженко спростував заяви про те, що внаслідок проведення операції біля Широкіного мають бути відведені важка техніка, підрозділи Збройних Сил та Національної Гвардії від Маріуполя. "Що стосується Маріуполя, то, навпаки, плануються заходи щодо посилення оборони міста, здійснюється планова ротація підрозділів – заміна тих, які потребують доукомплектування і відновлення навичок, на боєздатні підрозділи, які зараз заходять і приймають відповідну зону відповідальності", – повідомив Віктор Муженко.

Президент Петро Порошенко наголосив, що буде посилено оборону Маріуполя для захисту міста у випадку порушення Мінських зобов'язань противником. "Підрозділи морської піхоти, які пройшли відповідний вишкіл, за погодженням зі мною зараз також братимуть участь у забезпеченні оборони Маріуполя і виконанні Мінських домовленостей", – повідомив Петро Порошенко.

Глава держави зазначив, що зростання напруги на лінії зіткнення на Донбасі дивним чином синхронізувалось зі спробою дестабілізувати ситуацію у глибокому тилу, за тисячу кілометрів від фронту, де з'явилися люди з важким озброєнням. Президент наголосив на тому, що під час війни намагання дестабілізувати ситуацію є потужним ударом по обороні країни, обороноздатності держави, і влада цього не допустить.

"Це дискредитація справжніх патріотів України. Жодна політична сила не повинна і не буде мати жодних озброєних осередків. Жодна політична організація не має права обзаводитися банальними кримінальними угрупуваннями", – заявив Президент. Глава держави підкреслив, що МВС, СБУ та інші правоохоронні органи мають виконати свій обов'язок та роззброїти всі незаконні збройні формування.

Глава держави наголосив, що події у Мукачевому продемонстрували низку назрілих проблемних питань, які потребують негайного вирішення. "Мусимо розплутати клубок застарілих проблем, які потребують негайного вирішення. Я про клановість, контрабанду, корупцію тощо. Картина того, що зараз там відбувається, не чорно-біла. Вона просто вражаюче чорна", – підкреслив Глава держави.

Президент переконаний, що сутністю конфлікту в Мукачевому є перерозподіл потоків контрабанди. Глава держави заявив, що вимагає рішучих дій від правоохоронних органів у боротьбі з контрабандою. "Має бути жорстке і принципове розслідування щодо всіх, хто до цього причетний. Обшуки, затримання і пряма кримінальна відповідальність. Не допоможуть ні депутатські мандати, ні зв'язки у владі", – підкреслив Петро Порошенко. Глава держави дав доручення зробити кадрові висновки в регіоні за результатами розслідування.

"Контрабанда не є суто закарпатською проблемою. Тільки ми почали затискати гайки – одразу вся ця нечисть повиступала. Контрабандисти Закарпаття кинули виклик усій Україні. Я хочу заявити – ми цей виклик приймаємо", – заявив Петро Порошенко.

КОМЕНТАРІ

Олександр Турчинов: "Стратегія Росії – це знищення незалежної демократичної України"

Політичне керівництво РФ ставило завдання в кожній області України створити те, що зараз відбувається в окупованих районах Донецької та Луганської областей. Про це заявив Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов в інтерв'ю інформаційному агентству "Інтерфакс-Україна".

"Росія може говорити що завгодно, брехня і цинізм стали домінантою їхньої політики, але її дії говорять зовсім про інше. Стратегія Росії – це знищення незалежної демократичної держави України", – наголосив він.

Олександр Турчинов зауважив, що для цього відбулась окупація Криму і почато війну на сході нашої країни.

Як зазначив Секретар РНБО, росіяни планували "підпалити" весь південний схід: на початку 2014 року масові заворушення, російські прапори, штурми адміністративних будівель розгорталися від Харкова до Одеси.

"Фактично РФ ставила собі завдання в кожній області створити те, що зараз відбувається в окупованих районах Донецької та Луганської областей. Ми зупинили цей процес, ми стабілізували ситуацію, і ці їхні плани зазнали поразки. Спроби перенести війну з Донбасу в інші регіони були також зупинені завдяки мужнім діям наших солдат", – сказав він.

Проте, за словами Олександра Турчинова, тема дестабілізації ситуації всередині країни залишається актуальною, адже війна проти України ведеться не тільки на полі бою, а й в економічній, енергетичній та інформаційній сферах. Так, для дестабілізації ситуації в країні РФ готує і використовує диверсійно-терористичні групи, потай фінансує деструктивні політичні сили та організації, про що свідчить безліч доказів, що має СБУ.

"Все це спрямовано на те, щоб паралізувати і в результаті повалити центральну владу в Україні, посіяти страх, хаос і таким шляхом фактично зупинити наш рух до Європи, зупинити ті демократичні процеси, які відбуваються в нашій країні", – підкреслив Секретар РНБО.

СПІВПРАЦЯ

Українські та норвезькі військові вивчатимуть передовий досвід застосування військ

У Вінницю завітали представники Департаменту узагальнення досвіду при Університеті оборони Норвегії. Делегація складалася з працівників Департаменту підполковника Геральда Матіасена Холемарка та пана Уле Роджера Вогана. Також, був присутній Аташе з питань оборони при Посольстві Королівства Норвегія в Україні капітан другого рангу Ханс Петтер Мідттун. Українську сторону представила робоча група Повітряних Сил ЗС України під керівництвом начальника відділу міжнародного військового співробітництва Командування ПС ЗС України підполковника Юрія Тараненка.

Представники обох робочих груп виступили з коротким вступним словом та провели брифінг-презентацію на тему: "Система вивчення та узагальнення передового досвіду застосування військ".

Як зазначив підполковник Юрій Тараненко, метою заходу є започаткування Пілотного проекту впровадження системи вивчення та узагальнення передового досвіду застосування військ.

– Даний проект надасть шанс покращити можливості України стосовно проведення аналізу різних ситуацій та удосконалення механізму реагування на основі вже набутого досвіду, – наголосив офіцер.

Ярослава Марченко. "Крила України". Фото автора.

ВИЗНАЧНА ДАТА

25 років тому було прийнято Декларацію про державний суверенітет України

16 липня 1990 року, наслідуючи приклад прибалтійських та закавказьких республік, Верховна Рада ухвалила Декларацію про державний суверенітет України.

У преамбулі цього документа проголошувалося «верховенство, самостійність, повнота і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах». Від імені українського народу могла виступати тільки Верховна Рада. Територія України в наявних кордонах проголошувалася недоторканою. Підкреслювалося також виключне право українського народу на володіння, користування і розпорядження національним багатством України. Верховна Рада проголосила право країни на власні збройні сили, внутрішні війська, органи державної безпеки. Україна брала зобов'язання не поширювати, не виготовляти й не нарощувати ядерну зброю. Майбутня зовнішня політика України, визначена Декларацією, вбачалася як нейтральна, першочерговим її завданням визначалося забезпечення національних інтересів України. По суті, Декларація створила основу для республіканської законотворчості, незалежності від союзного законодавства. Проте прийнятий документ не одержав статусу конституційного акта. Українська РСР залишалася у складі СРСР, тому міжнародні організації та країни світу не визнали її державну незалежність. Причиною цього стала відсутність у Верховної Ради УРСР повноважень на ухвалення рішення про вихід республіки зі складу Радянського Союзу, тобто на проголошення незалежності Української РСР. Відповідно до вимог Конституції СРСР і Української РСР, тільки народ Української РСР, як володар всієї повноти влади в республіці, мав право приймати таке рішення на референдумі. Діючі норми міжнародного права також зобов'язували Верховну Раду Української РСР провести республіканський референдум. Утім, Декларація про державний суверенітет України стала основою для «Акта проголошення незалежності України», ухваленого Верховною Радою 24 серпня 1991 року. Тоді фактично вдруге Україна була проголошена незалежною демократичною державою й остаточно виведена зі складу СРСР. Незалежність країни була підтримана на Всеукраїнському референдумі 1 грудня 1991 року.

З нагоди 25-ої річниці ухвалення Декларації про державний суверенітет Президент України Петро Порошенко привітав українців.

– Від усього серця вітаю вас із річницею знаменної події. Рівно чверть століття тому, 16 липня 1990 року, Верховна Рада Української РСР прийняла Декларацію про державний суверенітет України – історичний документ, який став предтечею ухваленого роком пізніше Акта проголошення незалежності України, зазначив Глава держави.

Як наголосив Петро Порошенко, "сьогодні Україна знову переживає вирішальні часи. Щоб пройти крізь складні випробування зовнішньою агресією, подолати негативні наслідки втручання деструктивних сил у внутрішнє життя нашої країни, необхідне єднання і політичних еліт, і всього суспільства. Справа захисту територіальної цілісності держави та водночас розбудови мирних сфер її життєдіяльності потребує максимальної самовіддачі кожного з нас".

"Переконаний, об'єднаними зусиллями ми вистоїмо у боротьбі з агресором, змінимо країну та будемо твердо торувати свій шлях у сім'ю розвинених демократичних народів", – зазначив Президент і побажав усім добра, злагоди та нових звершень в ім'я України.

Молоді авіатори присягнули на вірність народу України

11 липня, у Василькові, на базі Об’єднаного навчального центру Повітряних Сил ЗС України на вірність українському народові присягнули 619 вояків строкової служби.

Урочистості розпочались на плацу військової частини, де зібрались військовослужбовці Васильківського гарнізону рідні і близькі новобранців. Привітати військовослужбовців з нагоди складання Військової присяги від імені Командування Повітряних Сил Збройних Сил України до військової частини прибув заступник командувача Повітряних Сил Збройних Сил України по роботі з особовим складом – начальник управління по роботі з особовим складом Повітряних Сил Збройних Сил України полковник Олег Грунтковський. Крім того на святі були присутні командир Повітряного командування “Центр” – заступник командувача Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-лейтенант Аркадій Вашутін, командний та особовий склад Об’єднаного навчального центру,

голова Васильківської районної державної адміністрації Владислав Одинець, представники духовенства тощо.

– Слова Військової присяги – вони дійсно святі. Сьогодні, ви стали захисниками української землі, рідної Батьківщини, захисниками для своїх дітей, рідних та близьких вам людей. Виправдати довіру, любов і повагу свого народу – почесний обов’язок кожного воїна, – зазначив у виступі полковник Олег Грунтковський.

На завершення заходу настоятель Свято-Покровського храму міста Василькова отець Олег, освятив та благословив військовослужбовців на ратну службу.

Після урочистостей відбулась зустріч рідних та близьких новобранців із командуванням частини. Начальник Об’єднаного навчального центру полковник В’ячеслав Хлоп’ячий поінформував присутніх про подальше навчання та проходження військової служби новобранців, при цьому зауважив, що всі військовослужбовці-строковики будуть проходити військову службу у місцях постійної дислокації військових частин і направлятись у зону проведення антитерористичної операції не будуть.

Любов Киналь. м.Васильків.

Військову присягу склали майбутні офіцери запасу

На базі Миргородської авіабригади цими днями відбувся урочистий захід – прийняття Військової присяги на вірність народу України студентами Національного авіаційного університету. Учасниками цього дійства стали 89 юнаків, які проходять навчання у Києві та Кривому Розі за системою “студент-курсант”.

Протягом місяця майбутні офіцери запасу удосконалювали знання не тільки зі спеціальних предметів за визначеними військовими спеціальностями, а й у повному обсязі опанували загальновійськові дисципліни. Стройова, вогнева, фізична, морально-психологічна підготовка є обов’язковими елементами професійного зростання майбутніх захисників Батьківщини, і цей фактор у повній мірі усвідомлюється стажувальниками.

– За рівнем дисциплінованості, старанності та сумлінності вони мало чим відрізняються від справжніх військових, – зазначив командир навчального підрозділу капітан Сергій Утюжок. Хлопці у повній мірі розуміють умови, визначені Військовими статутами. Хоча – із певною мірою іронії, адже не кожен з них у подальшому планує пов’язати своє життя з військовою службою. Але вони розуміють й інше: офіцер кадрового резерву повинен у повному обсязі бути готовим у будь-який момент застосувати свої знання на практиці з максимальною ефективністю і виконати поставлені бойові завдання. Цьому підтвердження – нинішня непроста ситуація у державі, коли армія потребує висококласних фахівців усіх напрямків. Тому кожна година навчального плану використовується з максимальною ефективністю. Теоретична складова динамічно доповнюється практикою. Дієвість підготовки майбутніх офіцерів запасу підтверджується хорошими результатами навчання. Зокрема, серед кращих хочеться відзначити заступників командирів навчальних взводів курсантів Миколу Козака та Валентина Рожковського, які є взірцем для товаришів. На високий кінцевий результат позитивно впливає тісна співпраця командування частини і керівника стажування полковника запасу Михайла Топала, який надає постійну методичну допомогу, сприяє більш ефективній та диференційній організації занять.

По закінченні ж курсу навчання курсантами у частині будуть складені залікові іспити, і вже на початку вересня усі, хто має позитивні результати, будуть атестовані на військове звання “молодший лейтенант запасу”. Усі бажаючі отримають реальну можливість використати свої знання на практиці, тобто призватись до лав Збройних Сил України. Їхній теоретичний та практичний рівень сьогодні у повному обсязі відповідає вимогам часу. Подібна система підготовки наземних фахівців для потреб Повітряних Сил ЗС України певним чином сприяє задовільненою існуючих кадрових потреб, особливо у нинішніх складних для держави умовах, – підкреслив капітан Сергій Утюжок

Слід зазначити, що практика стажування студентів КНАУ на базі даної військової частини є системною та існує з 2003 року, і за даний термін вже більше 50 юнаків пов’язали свою долю зі службою у Збройних Силах України і інших силових відомствах.

Володимир Лазарєв. м.Полтава.

ДОСВІД

“Стоятиму тут поки ворог не піде”

“З таким командиром хоч у бій, хоч у розвідку. Це людина, яка, навіть ризикуючи власним життям, завжди прийде на поміч, дасть пораду, поділиться досвідом і ніколи не зрадить”, – саме такі відгуки можна почути про командира відділення 92-ї окремої механізованої бригади старшини Віктора Д.

Невдовзі цей військовослужбовець перетне річний рубіж свого перебування у зоні проведення антитерористичної операції на сході України. За цей час до свого “арсеналу” старшина записав не один десяток вдало проведених бойових завдань, зокрема й у складі розвідувальних груп на території, окупованій російсько-терористичними військами.

За словами командування 92-ої омбр, подібними військовослужбовцями може пишатися кожен командир. Такі бійці беззаперечно виконають наказ та збережуть життя підлеглого особового складу.

Вже в перші місяці свого перебування в АТО старшина вмілими діями та ефективним вогнем із зенітної установки ЗУ-23-2 в районі населеного пункту Щастя збив безпілотний літальний апарат противника, який приземлився на територію, підконтрольну бойовикам. Післяцього він здійснив рейд у складі розвідувальної групи на територію противника та доставив БПЛА на командний пункт бригади.

А взимку боєць відзначився під час оборони взводно-опорного пункту поблизу Щастя. Під час атак противника, командуючи зенітним артилерійським розрахунком, знешкодив кулеметну точку противника та знищив близько 5 бойовиків. Під час іншої спроби противником здійснити прорив лінії оборони, старшина знищив пострілом з РПГ-7В ворожий розрахунок СПГ-9, чим забезпечив утримання оборони взводного опорного пункту без втрат.

Нещодавно старшина Віктор Д., як спеціаліст із мінно-підривної та диверсійної підготовки, під час ведення розвідки на території, тимчасово підконтрольній незаконним збройним формуванням, у складі розвідувального відділення особисто здійснив розмінування 20-ти танкових мін ТМ-62, що були закладені ворогом та замінував можливі підходи диверсійних груп противника.

– Мій першочерговий обов’язок, як військовослужбовця Збройних Сил України – захист рідної землі від ворожої нечисті, яка непрохано прийшла у наші домівки. Важко дивитись на те, що зараз відбувається на окупованій частині нашої держави, а ще важче втрачати своїх бойових побратимів, а тому буду тут стояти поки ворог не піде з наших земель, – говорить Віктор.

Слід додати, що нещодавно командування бригади нагородило старшину Віктора Д. орденом “За вірність присязі” – недержавною загальноукраїнською відзнакою з особливим статусом, започаткованою з метою становлення поваги суспільства до працівників та ветеранів силових структур, які в складних умовах служби довели свою вірність обов’язку та Присязі народу України.

Дмитро Чалий.

ХАЛАТНІСТЬ

Обвинувальний акт за розголошення секретних даних скеровано до суду

Військовою прокуратурою Вінницького гарнізону Центрального регіону України направлено до суду обвинувальний акт у кримінальному провадженні, яке розслідувалось слідчим відділом Управління Служби безпеки України у Вінницькій області, за підозрою військовослужбовця однієї з військових частин Повітряних Сил Збройних Сил України, дислокованих на території Вінницької області, за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 422 (розголошення відомостей військового характеру, що становлять державну таємницю, або втрата документів чи матеріалів, що містять такі відомості) КК України.

Досудовим розслідуванням установлено, що полковник О. в умовах дії особливого періоду втратив матеріальний носій інформації (флеш-носій) з відомостями військового характеру, що становлять державну таємницю (гриф “таємно”). Зокрема на носії інформації, який був знайдений в зоні громадського відпочинку цивільними особами та переданий до органу Служби безпеки України, під час огляду виявлено понад 100 файлів з обмеженим доступом.

Прес-служба військової прокуратури Центрального регіону України

ПАМ'ЯТАЄМО

"Два льотчики, два Дмитра..."

14 липня на аеродромі Гавришівка, що неподалік від Вінниці, відбулося урочисте відкриття меморіального пам'ятника на честь двох офіцерів-авіаторів української армії – гвардії підполковників Дмитра Майбороди та Дмитра Шкарбуна. Загинули офіцери рік тому – у липні 2014 року, під час проведення антитерористичної операції на сході України. Пам'ятник розмістили на території авіаційної частини, у якій служили загиблі герої.

Почесне право відкрити пам'ятник було надано командиру військової частини – гвардії полковнику Олегу Нечипоруку, представникам місцевого духовенства та родичам загиблих воїнів. Присутні хвилиною мовчання вшанували пам'ять гвардії підполковників Дмитра Майбороди та Дмитра Шкарбуна, поклали квіти до пам'ятника, поспілкувалися з рідними та висловили слова підтримки та співчуття.

Гвардії майори Дмитро Майборода та Дмитро Шкарбун були пілотами транспортної авіації, раніше не брали участі у бойових діях і не воювали у "гарячих точках". Завдання у небі над неспокійним Донбасом стало для них першим серйозним випробуванням. З травня по липень 2014 року військовослужбовці виконали 35 бойових вильотів для перевезення військових та гуманітарних вантажів, озброєння, матеріально-технічних засобів у зону проведення антитерористичної операції на сході України, проводили евакуацію поранених та хворих.

14 липня 2014 року їх Ан-26 вилетів на завдання востаннє. У той фатальний день ніщо не віщувало трагедії. Був звичайний виліт, що передбачав доставку їжі та води в зону АТО нашим бійцям, які перебували в оточенні. Коли бойовики підбили повітряне судно, льотчики дали можливість врятуватися тим, хто був разом із ними на борту, а самі до останнього залишалися за штурвалом, виконуючи свій обов'язок.

Коли в транспортник влучила ворожа ракета, командир екіпажу Дмитро Майборода та його помічник Дмитро Шкарбун змогли втримати літак у повітрі та відвести його подалі від населених пунктів. Вони керували літаком, доки інші члени екіпажу не вистрибнули з парашутами, потім літак почав некеровано обертатися і бокові навантаження не дозволили льотчикам покинути палаючу машину…

– Два льотчики, два Дмитра... Упродовж останніх років вони завжди були разом. Вони були найкращими друзями, – згадує сестра одного із загиблих льотчиків Ірина Майборода. – Брат сидів за головним штурвалом літака, Діма Шкарбун – у правому кріслі літака. Коли їхнє повітряне судно підбили терористи, Дмитро наказав усім залишити борт, але його помічник Діма Шкарбун вирішив залишитися.

Посмертно герої-льотчики були представлені до присвоєння чергового військового звання "підполковник". За виняткову мужність і самопожертву, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності Української держави, вірність Військовій присязі підполковник Дмитро Майборода був удостоєний звання Героя України з нагородженням орденом "Золота Зірка" (посмертно). За особисту мужність та героїзм, виявлені при захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність Військовій присязі підполковник Дмитро Шкарбун нагороджений орденом Богдана Хмельницького II ступеню (посмертно).

Ці офіцери були справжніми патріотами, любили рідну Україну. І з життя вони пішли як герої, захищаючи її. Вони не повернулися з польоту, назавжди залишившись у небесній блакиті. Вічна пам'ять загиблим героям!..

Богдана Дереш.
м. Вінниця.

СЛУЖБОВЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

Скандал на заправці вартував двом офіцерам погонів

Конфлікт на одній із автозаправок Житомирщини, внаслідок якого постраждала 35-річна жінка, завершився для двох військовослужбовців звільненням з лав Збройних Сил України з позбавленням звань. Про це повідомив начальник Генерального штабу Збройних Сил України генерал-полковник Віктор Муженко на своїй сторінці у Фейсбук.

"Завершилось службове розслідування щодо Бородянського районного військового комісара Київської області підполковника Шаповала А.П. та його заступника майора Карпенка Ю.А. Позбавити військового звання з поданим звільненням з лав Збройних Сил України", – написав Віктор Муженко.

Нагадаємо, нетверезий військовий комісар разом зі своїм заступником на заправці у Житомирській області напали на жінку, яка намагалася зняти на телефон дорогий позашляховик із військовими номерами та його не зовсім тверезий "екіпаж".

ПРАВОПОРЯДОК

"Алькатрас" Чугуївського гарнізону

У Чугуївському гарнізоні відкрито нове приміщення для утримання військовослужбовців, які відбувають покарання у виді арешту. Відтепер порушники правопорядку з числа воїнів Збройних Сил, Національної гвардії України та інших військових формувань, яких затримано за підозрою у вчиненні злочину, засуджено або направлено для відбування покарання строком від одного до шести місяців, можуть доправлятися сюди.

Під гауптвахту виділено колишнє приміщення гарнізонного квартирно-експлуатаційного відділу. Силами військовослужбовців Харківського зонального відділу ВСП та військових частин гарнізону занедбану будівлю в стислі терміни вдалося відремонтувати. З основними будівельними матеріалами допоміг виконавчий комітет Чугуївської міської ради та волонтери, стосунки з якими тісно підтримують військові правоохоронці.

Зараз новий об'єкт представляє собою двоповерхове приміщення з кімнатами для тимчасового утримання, побутовими кімнатами, душовими, туалетами, огородженим двором для прогулянок тощо. Тобто арештовані забезпечені усім мінімальним набором благ цивілізації і не обмежені у правах.

Поява спеціального приміщення викликана збільшенням кількості правопорушень в регіоні та необхідністю вжиття більш серйозних заходів що до військовослужбовців-правопорушників. В цьому плані утримання на гауптвахті є крайнім, але дієвим методом впливу на бійців. Ще восени минулого року військовими правоохоронцями разом зі слідчими військової прокуратури піднімалося питання щодо введення в дію приміщення для тимчасового утримання військовослужбовців.

– Як відомо, у зв'язку з подіями на сході нашої держави та збільшенням в рази кількості військовослужбовців різних військових формувань істотно збільшилося навантаження на наш підрозділ ВСП. На жаль, гауптвахти є вимушеним, але досить дієвим кроком для наведення належного порядку в регіоні. На прикладі подібного приміщення із ґратами, розташованого у Харкові, можу сказати, що 60-70% колишніх арештантів повторно туди не потрапляють, – зауважив начальник Харківського зонального відділу ВСП полковник Олександр Леонченко.

Як відзначають військові правоохоронці, спеціальне приміщення стало, так би мовити, центром проведення виховних заходів із правопорушниками. Адже об'єкт призначений не тільки для покарання, а й щоб спонукати військовослужбовців замислитися над скоєним. Тому, згідно з розкладом роботи гауптвахти, арештовані вивчають Статути Збройних Сил України, з ними проводяться заняття з фізичної та стройової підготовок тощо.

Військовослужбовці Чугуївського гарнізону новий підрозділ ВСП вже охрестили на закордонний манер "Алькатрас". Вартові гауптвахти не проти такого порівняння з легендарною фортецею-в'язницею. Проте військові правоохоронці зауважують, що форми роботи поліцейських початку XX століття для них абсолютно неприйнятні.

За словами військових правоохоронців, у Чугуївському гарнізоні протягом останнього часу поліпшено й організацію патрульної служби. Помітно активізувалася співпраця офіцерів ВСП в плані проведення профілактичних заходів у вигляді правових консультацій, лекцій та співбесід із командирами військових частин.

Наразі Чугуївська гауптвахта готова утримувати декілька десятків правопорушників одночасно. З часом, коли завершиться ремонт додаткового приміщення, там зможуть перебувати до 100-120 військовослужбовців-порушників. Таким чином, у найближчому майбутньому цей об'єкт стане найбільшою гауптвахтою Військової служби правопорядку в Україні.

– Ми не ставимо собі за мету затримати якомога більше осіб. Іноді розповідь про скоєння злочину та покарання за нього діють як "запобіжник" для тих, хто схильний до злодіяння. Адже навіть просто наявність патруля біля військової частини чи в центрі міста вже сприяють відмові військовослужбовців від намірів порушити військову дисципліну, – додав заступник начальника Харківського зонального відділу ВСП майор Роман Приходченко.

Як показала практика, вже протягом перших двох тижнів роботи гауптвахти в регіоні трохи зменшилася кількість правопорушень. Адже ті, хто вже поніс покарання на гауптвахті, обов'язково доносять інформацію до своїх товаришів. У подальшому ж більшість колишніх арештантів, підкованих правовими знаннями, намагаються утримуватися від порушень військової дисципліни. Під час організації роботи нового військового об'єкту цей виховний аспект відігравав не останню роль.

Дмитро Горбунов.
м. Харків.

АБІТУРІЄНТ-2015

Рекордні конкурси у харківських військових навчальних закладах

Закінчення. Початок на 1 стор.

Як і завжди, серед бажаючих стати майбутніми курсантами є дівчата. Цьогоріч абітурієнтів прекрасної статі в університеті нараховується майже 120 осіб. Серед них найпопулярнішими є професії вихователя, зв'язківця та радиста.

Сьогодні Харківський університет Повітряних Сил – провідний науковий заклад IV рівня акредитації, який проводить фундаментальні та прикладні наукові дослідження і готує кваліфікованих фахівців за 15 напрямами та 24 спеціалізаціями.

– Протягом усієї багаторічної історії університету наш навчальний заклад був флагманом військової освіти і науки, випускники університету ратними справами підняли авторитет вишу на найвищий рівень, – зазначив тимчасово виконуючий обов'язки начальника університету, військовий льотчик 1-го класу генерал-майор Андрій Алімпієв, – тому наше першочергове завдання – постійно удосконалювати рівень освіти, враховуючи сучасні виклики, досвід проведення АТО, готувати висококваліфікованих спеціалістів для Збройних Сил України.

Колективу університету є чим пишатися. В цьому році ХУПС відзначає 85-річний ювілей. За свою багаторічну історію навчальний заклад підготував і випустив понад 130 тисяч офіцерів. Університет носить ім'я свого випускника тричі Героя Радянського Союзу маршала авіації Івана Кожедуба. Також серед випускників університету 5 Героїв України, 579 Героїв Радянського Союзу, 28 двічі Героїв Радянського Союзу.

Вагомим є внесок закладу в освоєння космічного простору. В цих стінах оволодівали азами льотної справи і отримали путівку в небо 27 льотчиків-космонавтів. До першого загону космонавтів входив і всесвітньо відомий випускник Олексій Леонов – двічі Герой Радянського Союзу, перша людина, яка вийшла у відкритий космос.

Слід зазначити, що паралельно з відбором абітурієнтів в університеті, триває удосконалення навчально-матеріальної бази. Цьогорічних першокурсників зустрінуть сучасні аудиторії, обладнані мультимедійними пристроями та екранами, тренажерні комплекси, які дозволяють імітувати дії під час експлуатації військової техніки та озброєння. Завдяки впровадженню сучасних технологій навчання на заняттях здійснюється імітація складної повітряної обстановки, різних за класом повітряних об'єктів, активних перешкод, що неможливо реалізувати в умовах навчань у військах. Майбутній випускник отримує навички бойової роботи у складних умовах обстановки. Так прищеплюється впевненість в діях та в особистих можливостях.

Викладає ази військової науки колектив висококваліфікованих викладачів, серед яких 55 докторів наук, 56 професорів, 187 доцентів та 380 кандидатів наук.

Командири та викладачі усіх факультетів і кафедр здійснюють якісну підготовку до нового навчального року. Відремонтовано та переобладнано десятки класів, житловий та побутовий фонд, оновлено навчально-матеріальну та тренажерну базу.

Розпочала роботу приймальна комісія і Військового коледжу сержантського складу Харківського університету Повітряних Сил. На даний час виявили бажання стати професійними сержантами понад 100 молодих людей, серед яких близько 20 військовослужбовців військової служби за контрактом та 4 дівчини.

Цей навчальний заклад в липні відзначатиме 5-річчя з дня створення. Незважаючи на незначний термін існування, колектив коледжу довів, що здатний на високому рівні проводити підготовку молодших командирів, про що свідчить низка схвальних відгуків про випускників від керівництва військових частин Повітряних Сил Збройних Сил України.

– Військовий коледж сержантського складу – це кузня професійних сержантів з освітньо-кваліфікаційним рівнем "молодший спеціаліст". Наші випускники служать на посадах авіаційних фахівців з експлуатації повітряних суден, устаткування повітряних суден та експлуатації наземних засобів радіоелектронного забезпечення польотів, – зазначив заступник начальника коледжу з виховної роботи підполковник Роман Зоркін.

Під час навчання курсанти коледжу отримують теоретичні знання та практичні навички підготовки літаків до польотів, проведення регламентних та ремонтних робіт на авіаційній техніці, порядку проведення передпольотної та післяпольотної підготовки засобів зв'язку та РТЗ. Під час стажування вивчають обов'язки за посадами, на які вони будуть призначені після випуску та вивчають організацію службової та повсякденної діяльності авіаційних військових частин. Особлива увага приділяється вивченню питань, важливість яких визначається досвідом проведення АТО.

До речі, отримані знання та практичні навички дозволять випускникам коледжу у подальшому обіймати посади до головного старшини батальйону чи рівних до неї. Крім того, випускники, які прагнуть не зупинятися на посадах молодших командирів, а продовжувати військову кар'єру, мають змогу продовжити навчання як курсанти університету та після випуску отримати офіцерське звання.

У тому ж Харківському гарнізоні цього року як зростанням кількості держзамовлення на перший курс, так і великим конкурсом серед абітурієнтів може похвалитися командування Гвардійського ордена Червоної Зірки факультету військової підготовки Національного технічного університету "Харківський політехнічний інститут".

Так, у порівнянні з минулим роком цього літа кількість першокурсників збільшилася на 50% і зараз складає приблизно 150 осіб.

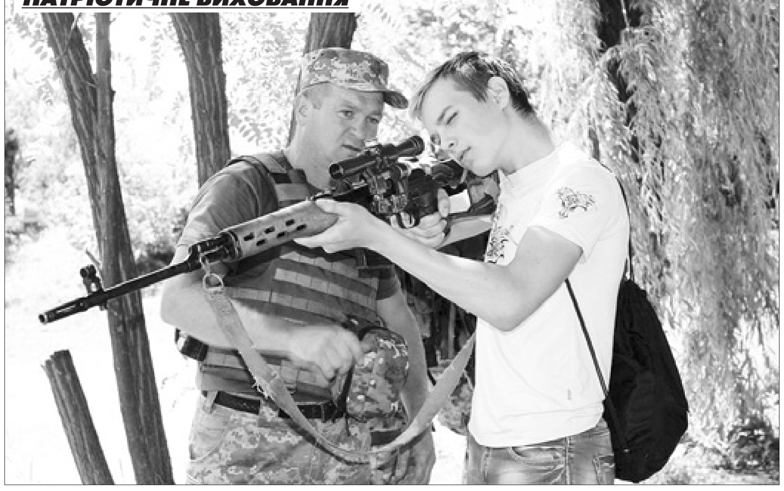
– Цьогорічний конкурс такий, що 2-3 абітурієнти претендують на одне місце майбутнього офіцера. Минулого липня конкурс на різні спеціальності був лише "1,2-1,5:1". Слід зазначити, що за рік збільшилася й кількість учасників АТО, які бажають стати офіцерами-танкістами. Так, у 2014-му їх було 11, а станом на середину липня 2015-го, коли до нас надійшли ще не всі особові справи абітурієнтів, їх вже 17, – зауважив тимчасово виконуючий обов'язки начальника факультету полковник Анатолій Кочерга.

Олег Плаксій. м. Харків.
Фото автора.

Зброя – це не іграшка, а війна – не найкращий спосіб вирішення конфліктних ситуацій

Цю істину доносять дітям Сходу воїни-десантники

ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ

Командування окремої повітрянодесантної бригади ВДВ ЗС України спільно з Димитровским міським головою Русланом Требушкиним провели спільний захід, учасниками якого стали підлітки міста Димитрова.

До району базування "крилатих піхотинців" завітали підлітки – учні школи-інтернату, гірничого ліцею та української гімназії. Супроводжували дітей заступник міського голови Юрій Третяк та голова комітету з фізичної культури та спорту Анатолій Вишняков. Військовослужбовці бригади подбали, аби день, який юнаки провели на території частини, був цікавим і насиченим.

За словами виконуючого обов'язки заступника командира бригади по роботі з особовим складом майора Олександра Кожемяки, метою заходу було наочно показати школярам, що собою представляють Високомобільні десантні війська, навіщо вони потрібні, які патріотично налаштовані люди в них служать, яке озброєння є в їхньому арсеналі.

На невеликій виставці стрілецької зброї юнакам не тільки докладно розповіли про особливості кожного зразка озброєння, але і дали можливість потримати гвинтівки та автомати в руках, спробувати їх зібрати та розібрати, приміряти на себе бронежилет і захисний шолом.

В одному з наметів був розгорнутий імпровізований медичний пункт. Військовослужбовець з позивним "Лампа" докладно розповів хлопцям про те, які поранення характерні для учасників АТО, як допомогти пораненим на полі бою, що необхідно для успішної евакуації потерпілого із зони вогню.

Від медичного намету хлопці перейшли до житлових.

Кінцевим пунктом насиченої програми співпраці військових і підлітків став навчальний полігон. Тут хлопці не тільки побачили, а й змогли доторкнутися, і навіть залізти всередину одного із зразків сучасної техніки – БТР-4Е, який вже побував у бойовій операції і, за словами військових, відмінно себе зарекомендував. Також для багатьох підлітків яскравою подією стала практична участь у стрільбах з автомата під керівництвом бойових офіцерів з дотриманням найсуворіших заходів безпеки: всі юнаки, які зголосилися взяти участь у цих практичних заняттях, були екіпіровані в бронежилети і каски, поруч із кожною дитиною знаходився інструктор.

Провівши час із військовослужбовцями, підлітки змогли переконатися, що бути військовим, піклуватися про збереження миру і захищати близьких та улюблених людей – це непросто і дуже відповідально. За словами секретаря Димитровської міської ради Олександра Брикалова, у планах чиновників продовження співпраці з військовослужбовцями однієї з кращих бригад ВДВ.

– Сьогоднішня зустріч – не перша в рамках взаємодії цивільного населення, місцевих органів влади та військовослужбовців, – сказав Олександр Брикалов. – Ми зверталися до військових за допомогою і в питаннях благоустрою міста, і при організації проведення державних свят, і завжди знаходили розуміння з боку командування бригади. Цей день ми разом із військовими присвятили патріотичному вихованню підлітків. Сподіваємось, що захід буде не останнім, а наша подальша взаємодія також буде плідною, – наголосив посадовець.

– Ми вдячні, що міська влада Димитрова бере активну участь у житті особового складу частини. Зі свого боку також ми намагаємося допомагати місту. Подібне взаєморозуміння необхідно, щоб місцеве населення комфортно почувало себе поруч з військовослужбовцями, щоб вони бачили в нас своїх захисників – в цьому полягає головна мета і завдання нашого перебування в регіоні, – наголосив прес-офіцер бригади ВДВ майор Андрій Толстогузов.

Насичений емоціями день завершився спільним обідом. Молодь не приховувала захоплення від проведеного часу з військовослужбовцями окремої повітрянодесантної бригади. Воїнам-десантникам теж було цікаво поспілкуватися з підлітками Димитрова. Разом із тим, дорослі люди намагалися донести до підростаючого покоління просту думку про те, що зброя – це не іграшка, а війна – це не кращий спосіб вирішення конфліктних ситуацій.

Прес-служба ВДВ.

ВІЙСЬКОВІ САПЕРИ

Без права на помилку

Із серпня минулого року сапери, якими командує офіцер із позивним "Кріт", перебувають в зоні проведення антитерористичної операції на території Луганської та Донецької областей.

Події тих днів командир згадує неохоче, адже головне – це виконати наказ та забезпечити прикриття для військових, які несуть службу на блокпостах та передових позиціях. Зробити все необхідне, аби унеможливити непомічений прохід розвідувально-диверсійних груп противника.

– Наше головне завдання полягає у нарощуванні та утриманні мінно-вибухових загороджень на визначених напрямках. Всі мої підлеглі є досвідченими саперами, які вже не один рік служать у Збройних Силах. Перед тим, як відправитись до зони проведення антитерористичної операції, ми пройшли додаткові навчання у підрозділах та на полігонах, закріпивши набуті навички на практиці, – пригадує "Кріт". – У визначеному районі ми ще не встигли розпочати роботу, як ворог почав обстріл із мінометів. Діяти потрібно було миттєво. Швидко зорієнтувавшись, ми залягли, використавши природне укриття. Та противник продовжував гатити по нашому району. Аби виконати поставлене завдання, нам довелося діяти у проміжках часу між обстрілами. Завдяки професіоналізму підлеглих задача була виконана, а особовий склад повернувся без втрат.

Групі "Крота" доводиться займатися й розмінуванням та утилізацією боєприпасів, які мають механічні пошкодження або пройшли канал ствола і не розірвались. Подібні завдання сапери виконують шляхом підриву.

– Наприклад відбувається зміна та перенесення блок постів, – пояснює офіцер, – тоді встановлені мінно-вибухові загородження підлягають утилізації. За допомогою спеціальних приладів, аби не завдати шкоди та не наражати особовий склад на небезпеку, відбувається їх знешкодження із закритих позицій. Згодом починається робота на новому місці дислокації блокпостів із нарощування мінно-вибухових загороджень.

Слід зазначити, що у вересні минулого року цей підрозділ фахово та в короткий термін знешкодив нерозірвані боєприпаси після обстрілу наших позицій в районі населеного пункту Побєда.

– Минулого року, після обстрілу Побєди з реактивних систем залпового вогню "Смерч", було виявлено, що деякі снаряди не розірвались, – розповідає "Кріт". – Нам довелось виносити їх, так би мовити, на руках. Після чого складали їх у воронку від вибуху, ставили накладні заряди та підривали.

Неабиякого професіоналізму та обережності вимагають завдання щодо встановлювання мінно-вибухових загороджень на відкритій місцевості, яка постійно прострілюється противником. Воїнам-саперам доводиться працювати практично вночі та на світанку, аби залишитись непоміченими. Перед цим проводиться детальна розвідка місцевості, враховуючи природний ландшафт. Після встановлення протипіхотних мін складається формуляр з їх розміщенням та передається командиру того підрозділу, який виконує завдання з оборони переднього краю.

Ось і нещодавно військовослужбовці фахово виконали роботи з встановлення протипіхотних мін МОН-50 на ділянці місцевості ймовірного проникнення в тил наших військ диверсійно-розвідувальних груп противника. Та вже незабаром на них очікують нові завдання, новий ризик та кропітка робота військового сапера.

Дмитро Чалий.

Вірменобандерівець "Дантист": "Не бачу потреби їхати додому допоки ця наволоч качає права на нашій землі!"

За ці півтора роки, відколи в Україні розпочалися буремні події, цілісність нашої Батьківщини відстоювали не тільки українці, а й представники інших національностей, які проживають в Україні. Починаючи з Революції гідності і до цих пір, грузини, білоруси, вірмени та інші ставали пліч-о-пліч з українцями і боролися з владним свавіллям та російською окупацією.

Боєць добровольчого батальйону "Київ-2" Арсен Карапетян народився в Україні у місті Каховка. Тричі давав клятву Гіппократа та має три медичні освіти стоматологічного фаху. До військової служби працював стоматологом у приватній клініці. Під час Революції гідності був автомайданівцем.

– Як змінилося Ваше життя за ці 2 роки?

– Тільки розпочалася війна, я став "партизаном" і їздив до своїх товаришів, що служили в підрозділах ЗС України. Для мене це був найшвидший шлях отримати зброю і піти захищати нашу Батьківщину. Брав участь у зачистках Слов'янська від сепаратистів. Коли там ледве не вбили, усвідомив, що моїй мамі ніхто й 5 копійок не дасть після моєї смерті. До того ж, я один в сім'ї. Напевно, це й стало тим поштовхом, щоб піти служити в добровольчий батальйон спецназу "Київ-2", де служать мої друзі-майданівці.

– Крім функцій лікаря, напевно, виконуєте й інші завдання?

– Стоматологом я працюю вимушено. Коли є час, займаюся за фахом – лікую зуби. Як у військових, так і в цивільних, які знаходяться у зоні бойових дій, існує велика проблема з таким лікуванням. Тож я допомагаю всім, хто звертається. У мене є всі необхідні для цього засоби та інструменти. Багато людей вдячні за мою допомогу: кому життя врятував, кому просто допоміг у скрутній ситуації. Всяке бувало. Але, все ж таки, в першу чергу – я лікар і боєць.

– Необхідні медикаменти самі закуповуєте чи в цьому допомагають волонтери?

– Що стосується стоматології, то купуємо самі за допомогою друзів та колег із Києва. По решті допомагають волонтери, і тільки волонтери. З Києва, Полтави, Харкова. Багато хороших людей визиваються допомогти: АРМІЯ SOS, волонтери Тетяна Єсаулова, Вікторія Мірошниченко та Богдан Москаль.

– За весь період війни що найбільше вразило?

– Однозначно, зачистка в Слов'янську. Навіть страшно згадати. Ніколи не забуду голодних бунтів, коли жінки одна одній рот рвали за тушонку. На противагу, є що й приємне згадати. Коли визволяли місто, бабусі й молодь пошепки казали нам: "Дякуємо, що ви прийшли! Женіть цю наволоч!". На жаль, там тільки 30% населення було не той час за Україну. Решта ж – ви розумієте…

– Зустрічали типову халатність з боку колег?

– Як не прикро – так. Робили спільну операцію з лікарями 72-ої бригади. Бійця відкинуло вибуховою хвилею і його переїхала БМП. Він був у бронежилеті, але зазнав чимало травм. Ми його швиденько перенесли в нашу машину, по дорозі у Волноваху безперервно відкачували хвилин 35-40. Робили масаж серця та вентиляцію легень. Довезли до ближнього блокпосту. Боєць ще був живий. Але, на жаль, існує контра, яка подумки жде прихід так званих "ЛНР" і "ДНР". Лікарі швидкої допомоги вийшли і просто сказали: "Ми нічого робити не будемо. Він не жилець". Це якраз той випадок, який навічно закарбувався в пам'яті за весь період війни.

– У Вас незвична спеціальність, як для умов війни. Наскільки Ви звикли до роботи під постійними обстрілами?

– Хто ж буде лікувати поранених, якщо всі будуть боятися обстрілів?! От я маю вищу медичну освіту. Проте, є й ті, хто має максимум середньо-спеціальну. В Кримському я зустрів єдиного лікаря, і то – анестезіолога. Також добровольця. І все. А медична допомога потрібна постійно. Коли були під Волновахою, хлопців із 28-ої бригади обстрілювали нещадно. Доводилося ризикувати своїм життям, аби дістати поранених бійців із танків і вчасно надати необхідну медичну допомогу.

– Як ставитесь до тих хлопців, які йдуть в армію, аби не мобілізували в АТО?

– Якщо людина підписує контракт, то в будь-якому випадку вона виконує накази і її можуть перекинути в будь-яку точку зони бойових дій. Та й окрім таких випадків, дуже багато людей просто відкупаються від армії у військкоматі. Моє ставлення до них не настільки хороше, щоб його озвучувати.

– Родина проживає в Україні? Як вони ставляться до того, що Ви на війні?

– Сам я народився в Україні, тут проживає і моя сім'я – мати й дід. Дід, як справжній бандерівець, підтримує мене на всі 100%. Тільки застерігає, щоб каску носив. А мама, на жаль, плаче кожного разу, як я їй телефоную. У Вірменії теж є родичі. В них я був ще в дитинстві. Зараз підтримуємо зв'язки. Вони пишуть, переживають за нас. Ось нещодавно звали мене, як досвідченого майданівця, підняти їхній Майдан (посміхається).

– Як часто буваєте вдома?

– Рідко. Вже майже рік без ротації. Не бачу потреби їхати додому допоки ця наволоч качає права на нашій землі. Я хочу, щоб моя сім'я спала спокійно, а не під вибухи і автоматні черги. Поки ми тут – ви можете безпечно спати у своїх ліжках. Як не прикро, не всі це розуміють. В Україні війна, а не АТО. Якщо ми не будемо одне одного підтримувати і допомагати, то нічого доброго не буде. Я вже дуже багато друзів втратив. Дуже багато… Тому – зворотного шляху нема.

Ярослава Марченко. "Крила України".

НА ОЗБРОЄННЯ

Армія отримала новаторський розвідувальний комплекс

В Україні з'явився мобільний розвідувальний комплекс. Розвідувальний комплекс, створений на базі бронеавтомобіля Saxon, має безліч ноу-хау і дозволяє оперативно виявити противника. Українські військові отримали оригінальний розвідувальний комплекс, "доповнений кількома ноу-хау і квадрокоптером".

Пристрій дозволяє не тільки оперативно обчислювати координати ворожої батареї, що стріляє, але і обробляти отримані дані і передавати їх для стрільби артилеристам. Дальність дії системи складає до двадцяти кілометрів, а з квадрокоптером у повітрі – до сорока.

"Ми дуже зацікавлені в системах, які дозволяють істотно підвищувати ефективність наявної у нас зброї. Величезна подяка нашим волонтерам", – зазначив начальник Генштабу ЗС України генерал-полковник Віктор Муженко. Розвідувальний комплекс зроблений мобільним, що дозволяє йому швидко передислокуватися. Що ж стосується автомобільної бази, то її функцію виконує англійський бронеавтомобіль Saxon, велика партія яких була поставлена в Україну ще на початку 2015 р.

АВІАПАРК

Українській авіакомпанії – українські літаки

Авіакомпанія "Мотор Січ" (Запоріжжя) вивчає можливість залучення в свій парк середньомагістральних літаків Ан-148. Про це повідомив комерційний директор авіакомпанії Олег Христов.

– Великі літаки на регіональних рейсах не потрібні, тут потрібні літаки на кшталт наших Ан-24, Ан-140 для короткого маршруту, – сказав він.

За словами Христова, літак Ан-148 є саме тим судном, яке актуально ставити на внутрішні рейси.

Авіакомпанія "Мотор Січ" оперує флотом з дев'яти літаків, здійснюючи регулярні пасажирські міжнародні та внутрішні рейси, пасажирські та вантажні чартерні рейси, а також спеціальні рейси, що забезпечують діяльність головного підприємства. Базовим аеропортом авіакомпанії є міжнародний аеропорт Запоріжжя.

У ПОСИЛЕНОМУ РЕЖИМІ

3000 одиниць зброї та техніки за рік

За рік роботи нової команди менеджерів "Укроборонпрому" підприємства концерну відновили та відремонтували 2799 одиниць озброєння та військової техніки для ЗС України. Про це заявив Перший заступник генерального директора концерну Сергій Пінькас на прес-конференції, присвяченій результатам річної роботи нинішнього керівництва.

– За звітний період "Укроборонпром" відновив 1442 одиниці бронетехніки та спеціальних автомобілів, 641 одиницю ракетно-артилерійського озброєння та 553 одиниці апаратури зв'язку, – заявив державний менеджер.

За його словами, нині підприємства "Укроборонпрому" працюють у посиленому режимі – у три, а часом й у чотири зміни, аби забезпечити українську армію усім необхідним.

Сергій Пінькас додав, що державне оборонне замовлення 2015 року виконується "Укроборонпромом" з випередженням відповідних графіків на понад 30%.

Нагадаємо, що 4 липня 2014 року ДК "Укроборонпром" очолив Роман Романов – випускник Міжнародного інституту менеджменту (МІМ-Київ), де здобув ступінь магістра MBA. Він зібрав команду висококваліфікованих фахівців з успішним досвідом на керівних посадах в кризових умовах не тільки в Україні, а й за кордоном.

НАША ЗБРОЯ

Пакистан купить українські танки Т-84 "Оплот-М"

Україна збирається підписати контракт на поставку танків Т-84 Оплот-М в Пакистан.

Пакистанське керівництво віддало перевагу українському танку після того як він довів свою перевагу над китайським танком MBT-3000, розробленим корпорацією Norinco.

Пакистанці також побажали внести деякі зміни в конструкцію танка.

Так, вони хочуть, щоб танк був оснащений бойовим модулем українського або пакистанського виробництва. Розглядається варіант установки БПУ-12,7 і його пакистанського аналога.

Також Пакистан хоче освоїти у себе виробництво комплектуючих до танка.

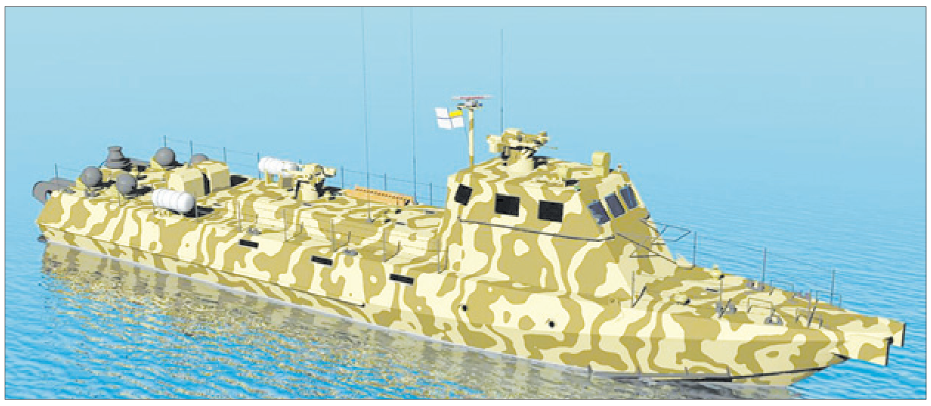
Пакистан зажадав, щоб 60% комплектуючих для Т-84 Оплот-М вироблялись в Пакистані.

РОЗРОБКИ

Новітній "Кентавр" на допомогу українському війську

"Кентавр" – під таким шифром захований новий задум фахівців ДП "Дослідно-проектний інститут кораблебудування", що входить до складу ДК "Укроборонпром". Українським військовим представили проект новітнього десантно-штурмового катера.

Новітня розробка миколаївських суднобудівників здатна значно посилити українські ВМС та протистояти сучасним викликам. У порівнянні з іноземними аналогами, "Кентавр" матиме більші розміри, місткість десанту та дальність плавання, але при цьому він не поступається їм у швидкості. Катер виготовлений зі сталі, що значно підвищить його захищеність.

Експлуатація новітніх "Кентаврів" передбачена не лише у морі, а й в артеріях річок, де багато рослинності. Тож фахівці ДП "Дослідно-проектний інститут кораблебудування" сховали гвинти у спеціальні тунелі, що дозволяють зберегти їх цілісність.

Та на підприємстві пішли ще далі і передбачили можливі трансформації десантно-штурмового "Кентавра" для інших потреб військових: в катер спеціального призначення або ж в катер вогневої підтримки, оснастивши його модифікованою системою "Град".

ДП "Дослідно-проектний інститут кораблебудування" вже зарекомендував себе як висококваліфікований розробник військової морської техніки. Так, проекти "Гюрза" та "Гюрза-М" користуються попитом як на вітчизняному, так і на іноземних ринках.

Нагадаємо, що цього року "Укроборонпром" розпочав постачання до українського війська новітніх зразків озброєння та військової техніки. Насамперед, це стосується сучасних протитанкових ракетних комплексів та нових засобів розвідки.

Марина Ковальова, дружина загиблого бійця:

"Ми протягом дванадцяти років міряли про діток. Нарешті Бог нам їх дав"

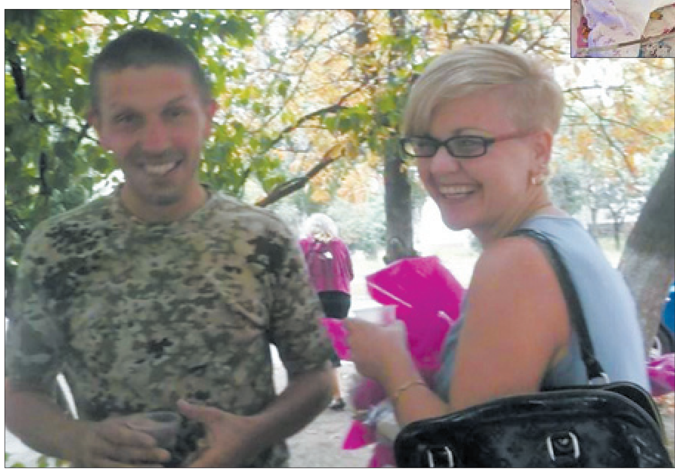
Дівчинка і хлопчик. Такі бажані і довгоочікувані. Про те, що його кохана Марина чекає на близнюків, Василь Логвіненко дізнався за один день до загибелі. До останнього жінка сподівалась, що імена для малечі вони обиратимуть разом. Вся вагітність пройшла в надіях та сподіваннях, що чоловік таки знайдеться… Але доля розпорядилася інакше. Виносити та народити двійнят жінці допомагало пів країни. Тільки завдяки дітям стала можливою генетична експертиза, що дозволила знайти тіло бійця у братській могилі під Дніпропетровськом, адже чоловік – сирота і кровних родичів немає…

Хрещеним став боєць, який бачив Василя останнім

Кілька днів тому земляки провели Василя Логвіненка в останню путь. На жаль, він так і не побачить діток, про яких мріяв довгі дванадцять років. Малеча ж, як тільки трошки підросте, дізнається, що батько був справжнім героєм. Чоловік цінував життя, та не піти на фронт не міг. Він відправився на передову ще під час першої хвилі мобілізації. Зараз його побратими роблять усе можливе, аби Марина з дітьми не почувались самотніми. Втім, найріднішої людини не замінить ніхто…

– Побратими Василя дуже піклуються про нас, – розповідає Марина. – Купують ліки, підгузки, дитячі речі, підтримують як морально, так і матеріально. Хрещеним став боєць, який бачив Василя останнім. Хрещеною мамою малюків стала волонтер, яка займалась пошуками Васі. Коли я вперше побачила малюків, подумки привітала чоловіка. Ми протягом дванадцяти років міряли про діток. Нарешті Бог нам їх дав. Ми проходили десятки обстежень, ходили по лікарях, у нас не було жодних патологій, але не виходило. Навіть замислювались про усиновлення…

До останнього запевняв, що знаходиться в безпечному місці

Василь служив у 93-ій окремій механізованій бригаді навідником-кулеметником. Він був хоробрим воїном, який захищав країну, не шкодуючи власного життя. Життя боєць поклав в Іловайському котлі. Він до останнього запевняв, що знаходиться в безпечному місці.

– У військкомат чоловік ходив, коли я була на службі, щоб не хвилювалась. А коли я все ж дізналась про його наміри іти на фронт, запитала, навіщо він це робить. Вася відповів, що він мусить це зробити, щоб ми жили спокійно, адже Дніпропетровщина розташована зовсім поруч із Донецькою областю. Тест на вагітність я зробила після відпустки чоловіка. Побачивши дві смужки, просто не повірила своїм очам. За день до зникнення чоловіка я пройшла обстеження і дізналась, що у нас буде двійня. Вася пообіцяв, що все буде добре, сказав, що любить. Це була наша остання розмова.

Коли Марині повідомили про зникнення Василя, у неї почалась істерика. Адже вони так довго чекали на діток і чоловік просто повинен їх побачити.

– Постійні переживання вплинули на здоров'я малечі. Донечці поставили страшний діагноз – гідроцефалія головного мозку. Питання оперативного втручання стоїть дуже гостро! На нашу біду вже відгукнулось дуже багато людей. Дуже хочу врятувати свою дівчинку. Соломія – боєць, і у нас обов'язково все вийде!

P.S. В останню путь Василя Логвіненка проводжали під гучні оплески та вигуки "Герої не вмирають". І це дійсно правда, пам'ять про героя житиме в серцях і обрисах його дітей!

Анастасія Олехнович. "Крила України".

МИСТЕЦЬКИЙ ДЕСАНТ

І душа відтане...

Їдучи додому після довгого і насиченого дня, подумки аналізуєш, що відбулось за день, поглядаючи на колег, які мирно сплять. Знову в уяві виринають картини, як кольорові фотографії очей, облич та емоцій людей, для яких кілька годин тому працювали, і з'являється відчуття виконаного обов'язку. Але почну з самого початку…

12 липня творчим колективом "Мистецької подільської сотні", до якого входять і працівники 42-го гарнізонного Будинку офіцерів, спільно з 58-им Будинком офіцерів було організовано та проведено два надзвичайно потужних культурно-мистецьких, патріотично налаштованих заходи на теренах Львівщини.

Перший відбувся у Військово-медичному клінічному центрі Західного регіону, де проходять лікування та реабілітацію захисники Вітчизни, військовослужбовці, які отримали поранення на Сході при виконанні завдань в АТО. Спершу кидається в очі сам масштаб клінічного центру і надзвичайно впорядкована територія, де в центрі між будівлями розмістився наш імпровізований концертний майданчик. Після того, як заграла музика, зі всіх медичних корпусів почали підтягуватися хлопці-атошники, хтось сам, хтось з допомогою рідних та лікарів – на візочках. Вкотре запитуєш себе: невже ця війна проходить у нас, в Україні?.. Але ми вже усвідомили таку реальність, об'їхавши майже всі шпиталі і полігони за рік нашої діяльності.

І от, пролунали фанфари! З першими словами ведучої Оксани Радушинської починається робота. Концертна програма проходить на одному подиху, всі ми – "Мистецька подільська сотня" – професійні і патріотично налаштовані люди, любимо свою роботу і чітко знаємо, з якою метою їдемо до військових. А прибули ми з почесною волонтерською місією, адже музика також має великий реабілітаційний та морально-психологічний вплив на поранених хлопців. Вся програма вибудована так, щоб проникнути до самої душі: перші номери – ліричні, далі – патріотичні, а далі…

треба ж і настрій підняти! Дивлячись в очі хлопців, бачиш, як поступово відтають їхні душі, на обличчях з'являються емоції, посмішки і сльози…

Другий концерт відбувся на території Яворівського полігону. Цей концерт проходив за участю артистів "Мистецької подільської сотні" (Оксана Радушинська, Віктор Шайда, Марина Українець), 42-го гарнізонного Будинку офіцерів (Катерина Аргунова, Ірина Качан, директор Сергій Чеплаков) спільно з творчим колективом 58-го Будинку офіцерів (начальник – полковник Віталій Провозін). Також у концертній програмі брав участь репер з м.Старокостянтинова Руслан Ковальчук. Було все: гарні українські народні і сучасні пісні, військово-патріотичні твори, аматорське мистецтво, хореографічні постановки і танцювальні номери, дотепний гумор. Апогеєм концерту став виступ чарівної скрипальки з міста Хмельницького Майї Онищук, під час виступу якої танцювали всі, емоції переповнювали…

Залишається подякувати тим небайдужим людям, які долучились до організації акції. А саме – начальнику управління праці та соціального захисту м.Старокостянтинів Наталії Шабельник, приватним підприємцям Інні Степанишеній, бізнесменам м.Старокостянтинова, які надали пальне для "спринтера" і водієві Борису, який благополучно доставив нас до місця призначенням. А ще дітям, які написали листи бійцям, а також місцевим підприємцям, котрі передали до шпиталю смачні гостинці.

Сергій Чеплаков. м.Старокостянтинів.

ТАКА РІЗНА РОСІЯ

Відомий російський поет присвятив вірша українським "кіборгам"

Пітерський поет Андрій Орлов (Орлуша) виклав на своїй сторінці в соціальній мережі "Вконтакте" вірш, присвячений бійцям 95-ї аеромобільної бригади ЗС України, які тримали героїчну оборону Донецького аеропорту.

ЯКЩО НЕ ВИ, ТО ХТО?

(друзьям из 95-й аэромобильной бригады)

В честь меня не назовут моста Вежливые злые человечки Даже если сбудется мечта – Утром умереть у Чёрной речки.

Дырка в голове прогонит хмель,
Жизнь и без меня пойдёт как надо,
Встретит без меня весной апрель 95-я бригада.
Те, чья жизнь – прекрасна и проста,
Как рисунок безыскусный детский,
Чья мечта – как рушничок чиста –
Отстоять аэропорт донецкий.
В голове – чужие девять грамм,
Или – граммов, – если быть точнее,
И скупые строчки телеграмм про Него,
кто не простился с Нею.
"Киборги" – дурацкое словцо –
Не определит вовеки сути
Тех, кто к небу повернув лицо,
Лёг на поле, вставши против жути.
Отступили – это ничего,
Там недолго попануют гады,
Помнит павших всех до одного
95-я бригада.
Я их лица видел только раз,
Пожелал им, чтоб никто не помер,
Чтобы по земле, где жил Тарас,
Все вернулись, как один, в Житомир,
Чтоб детей носили на руках,
Чтобы, шаг чеканя на парадах,
Мир несла на примкнутых штыках
95-я бригада.
Слово против смерти – ерунда,
Но хочу, чтоб знали супостаты,
Что на их пути стоит всегда
Вся страна и дев'яносто п'ята.

“Коли наші воїни ідуть у бій, я озброююсь молитвою”

Отець Валерій спокійно проживав у невеличкому селищі на Донеччині, ростив шестеро діток, служив у місцевій церкві Київського патріархату, мріяв про щасливе майбутнє… Та рік тому до рідного села увірвався “русскій мір”, а разом з ним звуки пострілів, що з кожним днем ставали все ближчими; кулі, що свистіли зовсім поруч; зруйновані будівлі, сльози і страх… Чоловік ніколи не боявся відкрито, перед носом у російської армії, допомагати українським бійцям, та за дітей відчував тривогу. Зараз у його квартирі проживають ДНРівці, а Валерій робить усе можливе, аби до його рідного сел та решти окупованих територій нарешті повернувся мир. Коли хлопці беруться за зброю, чоловік озброюється за кожного з них молитвою.

Десять чоловік на одних “Жигулях”, взявши лише документи

Отець Валерій щиро і відкрито допомагав українським бійцям, як тільки почались перші прояви війни. Та, на жаль, така позиція була далеко не у всіх односельців. Хтось ходив із українським прапором, хтось – чекав “русского міра”.

– Настрої в селі були різними. Коли стався Іловайськ, до села прийшли російські війська. Мені подзвонили наші військові, сказали, що треба якомога швидше залишити будинок. Як зараз пам’ятаю, що вночі був потужний обстріл. Наше село взагалі дуже потерпало, його обстрілювали “Градами”, гранатометами. Діточок у нас багато, шестеро, почав за них хвилюватись, адже снаряди падали зовсім близько. Зранку ще раз зателефонували наші військові. Сказали, що потрібно терміново евакуйовуватись, бо зайшли бойовики ДНР. Що було під рукою, в основному документи, взяли й усе. Ні одягу, ні техніки, ні шкільного приладдя діток не встигли взяти. Із одягу – тільки те, що на нас було одягнуте. Взяли з собою ще товариша, співбрата по службі, його дружину і дитинку. Десять чоловік в Жигулях виїхали на підконтрольну Україні територію.

Спочатку отець разом із сім’єю рушив до Маріуполя, потім – на Дніпропетровськ. Взяв благословення у правлячого архієрея, той направив до місцевого монастиря.

– Діло йшло до зими, наближались холоди, а в монастирі не було умов для діток – ані води, ані тепла. Є прихожани в Закарпатті, які запросили нас до себе на зиму. Так і сталось. У нас не було з собою ні копійки. Відповідно ми не могли придбати паливо, речі, їжу… Допомагали небайдужі люди, хто чим міг. Нас забезпечили і їжею, і одягом. Обігріли, нагодували. Таким чином, ми і перезимували.

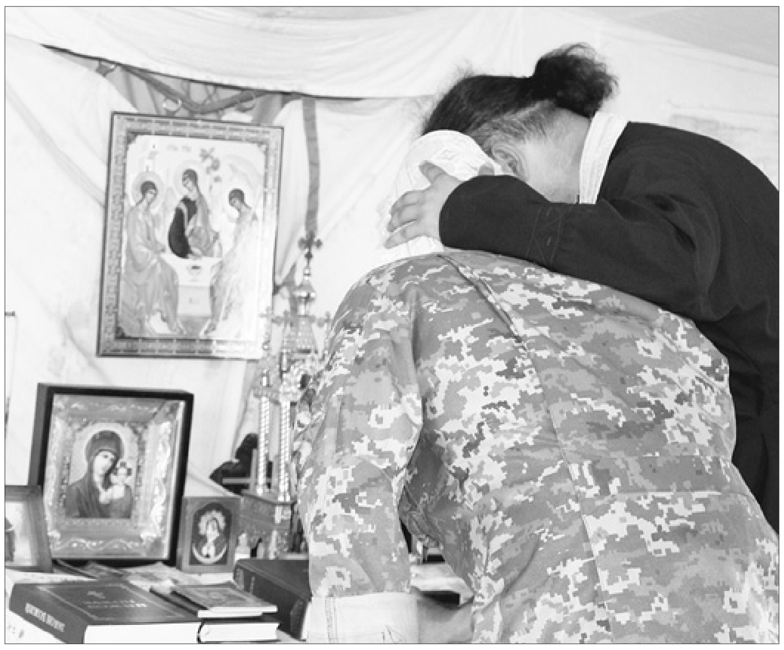
Та довго на Закарпатті Валерій разом із сім’єю не гостював. Адже душа і серце боліли за події на сході країни, хотілось бути ближче до воїнів і допомагати їм. Весною чоловік повернувся до Маріуполя.

– Тут більш-менш стабільна ситуація, знову ж таки, знайшлись добрі люди, які допомогли нам. Завдяки нашим військовим, є надія, що ніхто не прорветься до Маріуполя.

На колінах під дулом автомата

Останній рік для Валерія виявився вкрай складним. Одного разу довелось протягом кількох годин стояти на колінах перед ворогом під дулом автомата.

– Проїжджали блокпост, заїхали до сепаратистів. Ми були впевненими, що це свої солдати, адже нашивки у них були нашими. А виявилось, що це – вороги. Познущались над нами, як могли. Вже думав, що буду прощатись із життям, перед очима пробігли всі прекрасні моменти.

Випадків знущань чоловік може згадати багато. Часто автомат приставлявся до голови колишнього товариша чи сусіда.

– Телефонував односельчанин: “Сьогодні стався такий випадок. Свого кращого друга зустрів на блокпосту ДНРівському. Він згадав усі образи з дитинства, приставив автомат до голови і знущався з мене, скільки було сил”. Фермера з нашого села за те, що він пов’язав на себе прапор України і кричав “Слава Україні” на державне свято, ДНРовці вночі вивезли разом зі сином в невідомому напрямку, досі знайти не можуть.

“Саме зараз Україна об‘єдналась”

Отець Валерій впевнений, що саме зараз наша країна об’єдналась. Він щасливий, що кілька місяців проживав на Закарпатті, де його дітки могли побачити іншу Україну і переконатись, що там немає ніяких озвірілих “бандерівців”.

– Я сам виховувався у такій сім’ї, коли батьками розповідалось, що західна Україна – це зовсім інші люди, бандерівці й таке інше. Чи змінив я свою думку зараз? Справа у тому, що я одразу розумів, що це неправда. Я саме тому і погодився на поїздку до Закарпаття. Нехай діточки побачать, що там такі ж люди. Ми могли залишитись в центральній Україні, та для мене було важливим показати дітям захід країни.

Батько Валерія є росіянином, він родом із Воркути, колишній військовий. Та хоч батько завжди любив Росію, Валерій впевнений, що саме він прищепив йому любов до України.

– Не розумію, як можна любити Росію, проживаючи в Україні? Вдячний, що батько навчив не зраджувати свою Батьківщину. Зараз я не спілкуюсь із своїми батьками. Я їх дуже люблю, та достукатись до їхнього серця не можу. Немає порозуміння. Ми з братом двійнята, народились із різницею в десять хвилин. Нас війна також розділила.

“Забудьте сюди дорогу”

В рідному селі на Валерія та його сім’ю ніхто не чекає. Чоловік потрапив до списків “невʼїзних”. Якщо він якимось чином потрапить до села, в якому прожив ледь не усе своє життя, йому загрожує небезпека.

– Там періодично проводяться обшуки, шукають зброю, нацгвардію. Є чимало людей, які налаштовані проти української церкви. На жаль, навіть серед тих, хто раніше нерідко звертались до нас за допомогою, є ті, які зараз готові вставити ніж у спину. Зараз моє рідне село входить до території, що непідконтрольна Україні. Нам кажуть: “Забудьте сюди дорогу”. В нашій квартирі зараз живуть люди налаштовані проти України. В селі є людина, яка проводить проросійську політику, референдуми організовувала. Як бойовики зайшли, йому видали автомат. Він вирішує кому і де жити. В нашу квартиру з усім нашим майном заселив інших людей, які почувають там себе, як вдома.

Як я можу їх залишити?

Отець Валерій постійно підтримує хлопців духовно, їздить на служби, об’їжджає позиції бійців. Він був приємно здивований, що і з рідного села є хлопці, які воюють за Україну.

– Коли весною приїхав до Маріуполя зустрів родича, який добровольцем пішов воювати за нашу рідну землю. Він каже: “Знаєте, батюшка, скільки хлопців з вашого села захищають Україну?” Після цього мені ще більше захотілось допомагати, підтримувати їх. Як я можу їх залишити? Є знайомі волонтери, ми робимо загальну справу, нерідко разом їздимо на фронт. Товаришуємо сім’ями з бійцями, їхніми батьками, разом молимось за хлопців.

Священик їздить, як по прифронтовій зоні, так і безпосередньо по передовій. Він допомагає воїнам не втратити найважливіших моральних орієнтирів, залишатись людьми, здатними любити і співпереживати.

– Іноді приїжджаємо, а виходить боєць і каже: “Вибачте, батюшка, їдьте звідси, бо я зараз з вами розмовляю, а за нами наглядає снайпер. Я не можу збирати людей, тому що це небезпечно.” Був такий момент, що на службу зібралася вся частина, а один хлопець постійно уникав служб. Він підійшов до мене і каже: “Хочу покаятись, я пішов добровольцем, а зараз жалкую про це. У мене є страх. Я не думав, що все настільки серйозно. Зараз розумію, що все не так”. Я йому пояснив, що страх не є гріхом, а те, що він робить – вчинок справжнього чоловіка. Він робить те, що повинен робити.

Чи поїхали б хлопці зі Сходу захищати Західну Україну?

Священику довелось побачити війну з обох боків, він на власні очі переконався, яким є “русскій мір”. Не дивлячись на численні проблеми і труднощі, сказати, що Україна є поганою, він ніколи не зможе.

– Цікаво, якби війна почалась не на Сході, а на Заході. Чи поїхали би молоді люди зі сходу захищати західну Україну? Навряд чи. Тому до людей західних у мене є сильне почуття вдячності. Я народився в Україні, виріс в Україні, тут я знайшов дружину, тут народились мої дітки. Як я можу казати, що Україна погана? Не дивлячись на те, що важко, є труднощі, я люблю українську землю. Тим більше, я бачив на власні очі, що таке “русскій мір”, коли велись неконтрольовані обстріли і попадали снаряди “Градів” в села, в школи, в будинки людей… На щастя, мешканці сходу країни поступово змінюються. Вони вже не кричать про хунту, про бендерівців… Вони дякують, що українські бійці не пускають цю мерзоту далі, дякують, що живуть в мирному Маріуполі, Дніпропетровську… Люди роблять висновки.

P.S. Через війну отець Валерій втратив дуже багато: житло, можливість навіть просто приїхати до рідного села, нормальні стосунки з рідними і близькими… Проте і знайшов чоловік немало: друзів, героїв, однодумців, патріотів… Важко підрахувати скільки разів чоловік був в зоні АТО і скільки добрих справ зробив. Священик щасливий від того, що він на своєму місці, що він – поруч з бійцями, поруч з українцями.

Анастасія Олехнович.
“Крила України”.

Що зараз відбувається у головах українців?

У кожного з нас власний внутрішній світ: свої правила, норми, цінності тощо. Цей внутрішній світ і робить нас тими, ким ми є. Багато українців з дитинства звикли до прописних істин, що ми – мирна країна, у школах навчали вшанування української символіки та інше. Але, виявилося, все не так гарно та просто у реальному житті, на відміну від змісту шкільних підручників…

Ситуація останніх двох років в Україні розвивається дуже стрімко: спершу Революція Гідності, потім – анексія Криму, далі – АТО. Ейфорія змінюється жахом, і будь-яка людина відчуває стрес – хтось більший, хтось менший. Адже ситуація в країні стосується кожного громадянина, і байдужих немає. У нинішніх умовах це навіть не одноразовий стрес. Відбувається накопичення стресу, коли одне потрясіння накладається на інше. В результаті – кожен рятується, як може.

Ми вирішили опитати людей різних професій та різного віку про те, як же у їхньому розумінні трактується слово "війна"? І які асоціації виникають у них, коли вони чують слово "АТО"?

Лариса Моторна, 48 років, швачка:

– Війна – це бій із супротивником за рідний край, свою землю, за незалежність своєї Вітчизни, за вільне життя своїх батьків та дітей. Війна несе людські смерті, руйнування, біль і страждання для бійців, які відстоюють свою землю. Війна закінчується перемогою однієї із сторін, і добре, коли це – перемога тих, хто захищає власні землі… Щодо моїх власних асоціацій із поняттям "АТО", то це – Україна, патріотизм, мужність, волонтери, стійкість.

Оля Мєлах, 19 років, студентка:

– Війна – це насамперед важке слово і явище, мені складно сформувати думку правильно, адже я не бачила її на власні очі. Думаю, що це політичний конфлікт за владу між двома чи більше сторонами, через який марно страждають прості невинні люди. АТО у мене асоціюється з такими поняттями, як біль, втрати, страх, мужність та патріотизм.

Тетяна Кравчук, 29 років, вчитель:

– Війна – це смерть, коли тисячі людей вмирають, навіть не до кінця розуміючи, за що. Під час війни ніхто не зважає на думку народу, а влада турбується лише за власні інтереси та вигоду. АТО для мене це – жалоба, смерть, жах, відважність і, звичайно, герої.

Олександр Віталійович, 45 років, міліціонер:

– Війна – це переживання та сльози найрідніших людей, які тебе оточують, смерть побратимів, які стали за такий короткий період часу справжніми друзями, смерть молодих друзів. Для мене поняття "АТО" включає в себе такі цінності й риси, як чесність, вірність, впевненість у стійкому плечі напарника, колективізм, небайдужість, жалість до людей похилого віку.

Надія Табак, 56 років, бухгалтер:

– Війна – це протиборства між поглядами двох чи більше сторін за певну ідею, а АТО, як на мене, це – горе, сльози, зубожіння, постійна дезінформація та, звичайно, сироти, ціла армія обездолених дітей, котрі лишилися без батьків.

Вадим Василик, 37 років, юрист:

– Війна – це конфлікт між групами людей, що базується на політичному чи будь-якому іншому підгрунті, та проростає у фізичне протистояння завдяки збройними засобами. Асоціації з АТО – вбивство, розруха, зло, вигода, злочин…

Каріна Тарасова, студентка, 22 роки:

– Війна – це людське творіння, що забирає життя. А АТО – це бійці та волонтери, добровольці – словом патріоти.

Володимир Лаба, інженер-технолог харчового виробництва, 42 роки:

– Війна – це боротьба двох чи більше суспільств за свої ідеї, умови. Виникає, якщо їхні думки не співпадають і вирішити їх мирним шляхом неможливо, або одна із сторін не хоче. Війна відбувається задля залякування або знищення однією стороною іншої. АТО для мене – це смерть, мобілізація, націоналізм, безвихідь, мужність. Але неодмінно – перемога.

Такими виявились думки пересічних людей про лиха, що чатують в Україні на кожного з нас. Що ж, нічого дивного у таких негативних міркуваннях, адже, коли проливається людська кров, стан негативізму та злоби зростає. Однак, завжди потрібно пам'ятати, що війна рано чи пізно закінчиться, а ви можете зопалу наламати дров…

Марина Ригульська.
Алла Швидюк.
м. Вінниця.

ПРОЕКТ

Безкоштовні курси англійської для колишніх військових

BRITISH COUNCIL Ukraine

Британська Рада в Україні, співпрацюючи з НАТО за програмою з працевлаштування, оголошує набір на курси англійської мови для звільнених військовослужбовців. Цей проект спрямований на покращення можливостей колишніх військових під час працевлаштування.

Учасниками курсів можуть стати кадрові військовослужбовці, які офіційно проходили службу в Збройних Силах, Національний гвардії (Внутрішніх військах), Державній прикордонній службі та Службі безпеки України, і звільнилися з лав перелічених вище силових структур протягом останніх трьох років або планують звільнитися у 2015-2016 роках. Усі заявники мають надати документи, які підтверджують їхній статус (військовий квиток, накази та посвідчення).

Тривалість курсу становить 400 годин (1 година = 60 хв). Інтенсивність навчання – 5 разів на тиждень по 5 годин. Приблизна дата початку занять – кінець серпня/початок вересня 2015 року. Курси проходитимуть у трьох містах: Івано-Франківську, Києві та Чернівцях.

Той, хто зацікавився участю в проекті, може надіслати лист на електронну адресу NATOproject@britishcouncil.org.ua або зателефонувати (044) 490 56 00 до 1 серпня 2015 року.

Довідка. Британська рада – це міжнародна організація, що представляє Сполучене Королівство в галузі освіти і культури. Заснована 1934 року. Сьогодні працює в 226 містах 110 країн світу. Є організатором багатьох культурних і освітніх проектів та програм. В Україні Британська Рада працює з 1992 року і має представництва у Києві, Львові та Одесі.

З 2000 року Британська Рада в Україні та НАТО спільно працюють над проектом із працевлаштування колишніх військовослужбовців та допомогли понад 5000 екс-військовим отримати необхідні навички для подальшого пошуку роботи після закінчення військової кар'єри.

КУЛЬТУРНЕ ЖИТТЯ

Концерт рокерів для майбутніх офіцерів

У польовому таборі на базі Чугуївської навчально-авіаційної бригади, де тривають навчальні збори зі студентами-випускниками, які цього року завершують своє дворічне навчання за програмою підготовки офіцерів запасу, відбувся концерт українських рок-гуртів.

Упродовж двох годин глядачів розважали групи "We are", "Nesprosta", "Swetlo", "Go-A" та переможниця телешоу "Співає як зірка" на телеканалі "Україна" Ірина Островська. Своїми виступами вони наповнили концертний майданчик атмосферою духовності та підтримки, єдністю та відчуттям українського духу.

Цей захід – дуже важлива для нас подія, – розповідає командир навчальної групи студент Олександр Севякоз, – адже кожна подібна зустріч для нас – це справжнє свято, яке піднімає військовий дух, позитивно впливає на морально-психологічний стан моїх однокурсників.

Символічною подією свята стало спільне виконання Державного гімну України артистами, організаторами та глядачами свята. А по завершенню дійства відбулося фотографування, під час якого усі присутні довели, що Україна – це єдина велика родина.

– В університеті налагоджені тісні дружні зв'язки з культурними установами, творчими особистостями та колективами як Слобожанщини, так і всієї України, – зазначив заступник командира навчальної бригади з виховної роботи майор Дмитро Масалітін. Тому ми і надалі плануємо проводити різноманітні концерти, творчі зустрічі, мистецькі вечори.

Вже наприкінці липня усі хлопці та дівчата складуть випускні іспити та в урочистій обстановці присягнуть на вірність Українському народові. Після цього, їм буде присвоєно військове звання "молодший лейтенант запасу".

Олег Плаксій.
Фото автора.

МОДЕРНІЗАЦІЯ

Планер F-22 посилять

Компанія Lockheed Martin виконує роботи з виправлення деяких конструктивних недоліків найпотужнішого в світі винищувача завоювання переваги в повітрі F-22 Raptor. Про це повідомляє flightglobal. Роботи з посилення п'яти конструктивних елементів повинні бути проведені на 162 літаках цього типу, аби довести розрахунковий термін служби планера до 8000 годин. Дана програма модернізації SRP розрахована до 2021 року. Вартість контракту складає 1,7 млрд дол США.

Процес доопрацювання одного літака становить 131 день. Зараз, як повідомляють у компанії, тривають роботи на дев'яти літаках. Особлива увага приділяється ремонту стелс-покриття повітрязабірників силової установки.

Одночасно з цими роботами ведеться модернізація літаків за іншою програмою модернізації, в рамках якої удосконаляються лінії передачі даних, система запобігання зіткненню із землею при польотах на малих висотах. Крім того, під час цих робіт літаку нададуть можливість застосування новітніх ракет класу "повітря-повітря" AIM-Raytheon 9X і AIM-120D AMRAAM. Нагадаємо, ще раніше на літаку перепрацювали бортову систему регенерації кисню для запобігання виникнення симптомів гіпоксії у пілотів.

В даний час на озброєнні ВПС США перебуває 183 "Раптори", що на кілька сот машин менше, ніж планувалося. Рахункова палата уряду США повідомила, що в 2014 році загальна вартість модернізації літаків цього типу склала 11,3 млрд дол, більше 60% цієї суми вже витрачено починаючи з 2003 року.

КОНТРАКТИ

Фінляндія отримала всі замовлені NH90

Компанія Airbus поставила останній 20-й багатоцільовий транспортний вертоліт NH90 збройним силам Фінляндії. Про це повідомляє asdnews.com. Складання цих машин проводилося силами національної компанії Patria на заводі в Халлі. NH90 використовуються для виконання різного розу завдань: від забезпечення оборони країни до участі у миротворчих операціях та пошуково-рятувальних місіях.

Варто зазначити, що перший політ прототипу вертольота відбувся 18 грудня 1995 року, а вже за два роки NH90 був прийнятий на озброєння. Перший же NH90 для ВПС Фінляндії був поставлений у 2008-му. Загалом фінські вертольоти цього типу налітали вже 7500 годин. Вертоліт добре підходить для виконання завдань у важких кліматичних умовах північної Європи.

Стратегічна сила для Китаю

АМБІЦІЇ

Китайській армії невдовзі знадобляться далекі стратегічні бомбардувальники для завдання ударів на максимальному віддалені від власних берегів, а уряд КНР вважає ВПС "стратегічною силою". Про це йдеться у статі державної газети China Daily. Раніше "стратегічною силою" визначали тільки Другий артилерійський корпус – китайські стратегічні ракетні війська.

Як повідомляє видання, під час нещодавньої наради командування НВАК учасники погодилися із тим, що стратегічні бомбардувальники будуть використовуватися для завдання ударів по цілях, розташованих на островах Тихого океану. Експерти стверджують, що очевидно китайські стратеги поділили острови на три лінії. Відповідно до концепції, до першої лінії зарахована дуга від Японії до Тайваню, друга лінія – це острови у східній частині Тихого океану, в тому числі Маріанські, третя лінія – найвіддаленіша, проходить аж до Гавайських островів.

Командування НВАК розраховує отримати бомбардувальник з дальністю польоту не менше 8000 км, бойовим навантаженням понад 10 тонн та здатністю проривати ППО противника. Китайський військово-технічний журнал аерокосмічний знань повідомляє, що існуючі бомбардувальники, створені на базі радянського Ту-16, не можуть забезпечити виконання таких амбітних завдань. Відтак виправити прогалину у бойовому потенціалі авіації з точки зору стратегічного удару і стратегічного стримування має саме новий літак. У коментарях до статті редактор журналу пише, що для створення такого бомбардувальника потрібні передова аеродинамічна компоновка і високоефективні силові установки. Він називає це основним завданням, що стоять перед сучасною китайською авіапромисловістю у контексті створення стратегічного бомбардувальника. Редактор вважає, що така задача цілком посильна для китайської "оборонки", яка здатна вирішити її протягом короткого періоду часу.

У БОЙОВОМУ СТРОЮ

Велика Британія отримала третій А400М

ВПС Великої Британії отримали третій із 22 замовлених літаків Airbus А400М. Про це повідомляється у прес-релізі Міноборони королівства. Літак прибув на місце базування в Бриз-Нортон, в графстві Оксфордшир, завершивши випробування перед поставкою на об'єкті остаточного складання в іспанській Севільї. Там зараз знаходяться ще три літаки, які повинні бути доставлені до Великої Британії найближчим часом.

Передбачається, що ВПС королівства отримають перші сім літаків А400М до кінця вересня, після чого буде оголошено про досягнення первісної готовності літаків цього типу. Усі 22 літака мають надійти до 2022 року. Саме цього року заплановано списання усіх військово-транспортних С-130J.

Зараз 204-а ескадрилья проводить тестування перших А400М, які прибули на базу Бриз-Нортон, разом з екіпажами 24-ї ескадрильї. Після навчання ці екіпажі будуть призначені до першого оперативного підрозділу А400М – 70-ї ескадрильї. Другий оперативний підрозділ, за непідтвердженою інформацією, буде створено на базі 30-ї ескадрильї. Остаточно її сформують у 2018 році.

СВІТСЬКА РОБОТА

Принц Вільям почав працювати пілотом швидкої допомоги

Колишній пілот Королівських ВПС онук королеви Єлизавети II Принц Вільям цього понеділка вийшов на роботу як пілот вертольота екстреної медичної служби Східної Англії. Раніше Принц пройшов відповідний курс навчання. Про це повідомляє інформаційна агенція ВВС.

Поки що спадкоємець британського престолу літатиме другим пілотом, а також відповідатиме за безпеку експлуатації вертольота. Подібна робота для нього не нова, адже під час служби у лавах Королівських ВПС Великої Британії, Принц був пілотом пошуково-рятувального вертольоту. Він розповів, що з нетерпінням чекає початку роботи і намагатиметься гідно впоратися з необхідністю поєднувати її із роллю татуся двох дітей.

Щодня в будні принц починатиме чергування о 8 ранку. Якщо буде потреба, братиме відгули, адже його обов'язків спадкоємця Британського престолу теж ніхто не відміняв. А от вся зарплата герцога піде на благодійність.

Варто нагадати, що онук британської королеви звільнився з військової служби минулого року. Як пілот пошуково-рятувального вертольоту він неодноразово брав участь у рятувальних операціях: зокрема, в 2011-му він отримав подяку від посла РФ у Великобританії за порятунок російських моряків, а у новорічну ніч 2013-го вилітав на пошуки двох зниклих чоловіків неподалік міста Блекпул.

Сторінку підготував Сергій Клименко.

СПІВПРАЦЯ

Курс на зближення

8 липня делегація ДКА на чолі з Першим заступником Голови Сергієм Капштиком провела переговори в Європейському центрі космічних досліджень та технологій із делегацією Європейського космічного агентства (ЄКА). Крім представників ДКА до складу української делегації увійшов Надзвичайний і Повноважний Посол України в Нідерландах Олександр Горін, а також представники Секретаріату Кабінету Міністрів України, ДП "КБ "Південне" та Інституту космічних досліджень НАНУ та ДКА.

До складу європейської делегації, яку очолив керівник міжнародного департаменту ЄКА Фредерік Нордлунд, увійшов також Керівник ESTEC Франко Ангаро та керівники програмних координаційних офісів ЄКА з питань роботизованих місій, ДЗЗ, супутникової телекомунікації, ракет-носіїв та пілотованих польотів.

Головною метою зустрічі було започаткування діалогу щодо участі української сторони у проектах ЄКА та визначення подальших спільних кроків у цьому напрямку. Зближення з ЄКА передбачено Стратегією космічної діяльності України до 2022 року. Під час переговорів делегація ДКА представила європейським колегам основні напрями космічної діяльності України та своє бачення перспектив співпраці між Україною та ЄКА. Представники ЄКА, в свою чергу, ознайомили українську делегацію з основними програмами, що реалізує Агентство. Крім того, керівник європейської делегації висловив задоволення стосовно виконання українськими підприємствами своїх завдань в рамках реалізації проекту Vega, черговий, п'ятий пуск якого відбувся 23 червня цього року.

За результатами зустрічі сторони визначили пріоритетні напрями, за якими можлива співпраця, домовились проаналізувати отримані матеріали та продовжити започаткований діалог. Очікується, що наступні переговори, під час яких українська сторона більш грунтовно ознайомить європейських колег з космічним сектором України, відбудуться у Києві восени цього року.

КОСМІЧНА КОМАНДА

БЕЗПЕКА

Orion буде захищений від аварійного запуску

Компанія Lockheed Martin, яка займається розробкою пілотованого корабля Orion, захистить екіпаж за допомогою спеціальних реактивних двигунів, які в разі небезпеки при запуску відстрелить капсулу в безпечному напрямку.

Orion – міжпланетний пілотований корабель НАСА, який виводитиметься в космос за допомогою ракети-носія Space Launch System (SLS). Корабель повинен допомогти людству продовжити космічні дослідження за межами орбіти Землі.

Розробкою двигунів аварійного переривання старту займатиметься американська компанія Orbital ATK. Днями був підписаний договір між Orbital ATK і Lockheed Martin на суму в 98 млн. доларів.

Двигуни переривання аварійного запуску розробляються в Клеарфілді, штат Юта, і є потужними твердопаливними ракетними двигунами, призначеними для підвищення безпеки екіпажу. Вони нагадують двигуни, які використовуються на винищувачах під час відстрілу сидіння пілота в аварійній ситуації.

NASA обрало астронавтів для комерційних кораблів

NASA відібрало чотирьох астронавтів для проходження підготовки до комерційних космічних польотів, які повернуть запуски американців у космос на територію США і дозволять більшою мірою використовувати низькі навколоземні орбіти приватним сектором. Про це йдеться в офіційній заяві агентства.

Відбір пройшли астронавти NASA, що вже мають досвід космічних польотів. Названі астронавти будуть активно брати участь у розробці нових кораблів CST-100 і Crew Dragon, що розробляються компаніями Boeing і SpaceX. Потім їм належить взяти участь в льотних випробуваннях цих кораблів. Перший тестовий політ, який повинен повернути США можливість власних запусків екіпажів на МКС, повинен відбутися наприкінці 2017 року.

За контрактом з NASA, кожна з двох компаній повинна здійснити щонайменше один пілотований тестовий політ з принаймні одним астронавтом NASA на борту. У разі успішного завершення програми випробувань і проходження сертифікації компанії проведуть від 2 до 6 польотів з метою заміни екіпажу на МКС. У кожному польоті на станцію і назад на Землю буде доставлено чотири астронавта NASA і принаймні 100 кг вантажу.

ПЕРСПЕКТИВА

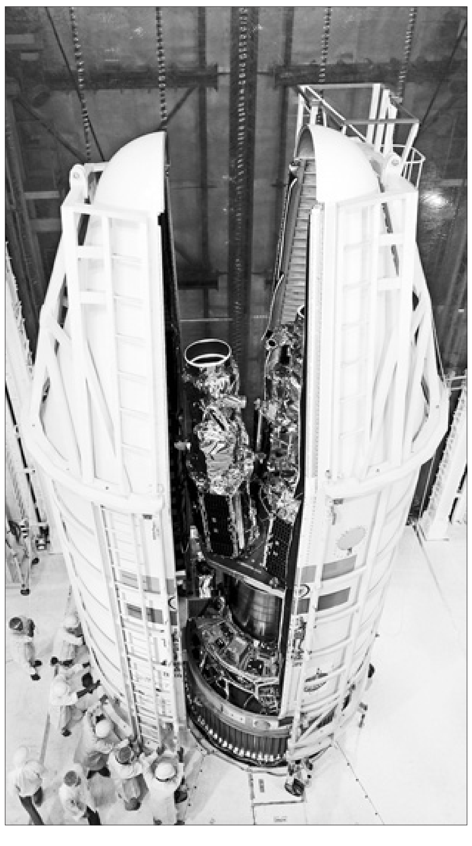
Південна Корея створить власну ВКО

До 2040 року Республіка Корея зможе самостійно протистояти загрозі з космосу. Із такою заявою виступили південнокорейські ВПС. Для виконання цього завдання в країні було відкрито Центр космічного моніторингу, який буде здійснювати спостереження за орбітою, відстежувати рух супутників потенційного супротивника.

Новий оборонний об'єкт знаходиться у місті Керьон, приблизно за 180 км на південь від Сеула. Центр займатиметься збором інформації про рух природних і штучних небесних супутників. Очікується, що завдяки йому РК зможе оперативно діяти в космосі і належним чином реагувати на екстрені ситуації. Космічний моніторинг дозволить виявляти траєкторію руху супутників і космічних апаратів інших країн, у тому числі – потенційного супротивника. Відповідно до південнокорейсько-американських домовленостей в рамках цього проекту командування збройних сил США надаватиме Сеулу всю необхідну інформацію про ситуацію в космосі.

Як повідомили в головному штабі, центр космічного моніторингу займеться посиленням бойового потенціалу країни на навколоземній орбіті. За планом, уже через 25 років Республіка Корея буде використовувати протисупутникову зброю, систему наземних та орбітальних бойових лазерів, космічні літальні апаратами, які займуться розвідкою і виведенням з ладу техніку потенційного супротивника.

Процес створення південнокорейської системи космічної оборони планується здійснити в три етапи. На першому (2015-2020) буде сформульована національна комплексна стратегія ведення війни в космосі, впроваджена система електронного оптичного стеження за космічними об'єктами. На другому (2020-2030) планується створити систему радарного спостереження і дальнього радіолокаційного виявлення. На третьому (2030-2040) – комплексну систему по виведенню з ладу супутників супротивника, а також повністю освоїти безпілотні і пілотовані космічні апарати.

ПУСКИ

Індія вивела на орбіту п'ять супутників

Індія успішно вивела на орбіту п'ять британських супутників, повідомила Індійська організація космічних досліджень ISRO. Про це йдеться у повідомленні офіційного блогу ISRO у Twitter.

Ними стали три ідентичних КА дистанційного зондування Землі DMC3, які орендує у розробника китайська компанія 21AT, експериментальний апарат ДЗЗ CBNT-1 і наноспутник De-OrbitSail для демонстрації сходження з орбіти.

Нинішній пуск став найважчим за масою комерційним запуском супутників в історії Antrix Corporation Limited, маркетингового підрозділу ISRO, – загальна маса супутників склала 1440 кілограмів. При цьому Велика Британія вперше використала індійську ракету-носій. Пуск відбувся з космодрому на острові Шріхарікота. Завдання пуску були виконані через 20 хвилин після старту.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

20 – 26 липня

20 липня 1882 р. *відбувся політ першого в світі літака, керованого людиною і створеного О.Ф.Можайським. Випробування проводилися на дачі Можайських у с.Вороновиця над Південним Бугом.*

20 липня 1939 р. *здійснено перший у світі таран на зустрічних курсах, В.Ф.Скобаріхін на І-16 збив японський винищувач на Халхин-Голі.*

20 липня 1951 р. *перший політ здійснив британський навколо звуковий винищувач-бомбардувальник Hawker Hunter. Перебував на озброєнні Королівських ВПС у 1950-1960-х роках, широко експортувався і брав участь у безлічі збройних конфліктів.*

20 липня 1956 р. *відбувся перший політ радянського гідролітака, обладнаного підводними крилами Бе-8, льотчик-випробувач Ф.Лещенко.*

20 липня 1969 р. *здійснено першу посадку і вихід людини на поверхню Місяця, "Аполлон-11", астронавти Н.Армстронг і Дж.Олдрін.*

20 липня 2006 р. *здійснив перший політ розвідувальний вертоліт ARH-70A компанії Bell Helicopters (США). Він є військовим варіантом цивільної машини Bell-407.*

21 липня 1941 р. *відбувся перший політ надзвукового бомбардувальника "105" (в серії Ту-22), екіпаж Ю.Т.Алашеєва.*

21 липня 1965 р. *на озброєння прийнята МБР Р-9 ОКБ С.П.Корольова, дальність понад 10.000 км.*

21 липня 1967 р. *прийнята на озброєння МБР Р-36 (8К67) ОКБ М.К.Янгеля, дальність 15.200 км.*

21 липня 1967 р. *відбувся перший політ пошуково-рятувального вертольота Ка-25ПС, льотчик В.Н.Євдокімов.*

21 липня 2004 р. *британець С.Оліфант-Хоуп завершив навколосвітній переліт легкого вертольота MD-500E, подолавши 37.250 км за 17 днів 14 год. 1 хв. Це був рекордний за часом переліт поодинці.*

22 липня 1895 р. *народився визначний авіаконструктор П.О. Сухой, один із засновників радянської реактивної та надзвукової авіації.*

22 липня 1941 р. *завершено випробування першої серійної установки БМ-13 "Катюша".*

22 липня 1959 р. *початок експлуатації пасажирського літака Ан-10.*

22 липня 1972 р. *здійснено першу в світі м'яку посадку на поверхню Венери СА АМС "Венера-8" і здійснено передачу інформації з поверхні планети.*

23 липня 1940 р. *перший політ літака УТІ-26, прототипу серійного винищувача Як-7УТІ, П.Я.Федрові.*

23 липня 1952 р. *здійснив перший політ французький реактивний навчально-тренувальний літак Aerospatiale (Fouga) CM.170 Magister.*

23 липня 1980 р. *відбувся запуск КК "Союз-37", В.В. Горбатко, Фам Туан.*

23 липня 1983 р. *перший політ здійснив літак-літаючий госпіталь Іл-76МД "Скальпель", екіпаж В.С.Бєлоусова.*

24 липня 1950 р. *початок експлуатації ракетного полігону і космодрому США на мисі Канаверал.*

24 липня 1965 р. *відбувся перший в історії зенітний ракетний бій. Ракетами ЗРК С-75 у В'єтнамі збито 3 американські штурмовики "Фантом".*

25 липня 1909 р. *Л.Блеріо на літаку "Блеріо-XI" здійснив перший вдалий переліт через Ла-Манш.*

25 липня 1919 р. *у Німеччині відбувся перший політ Junkers F-13. Він став першим справжнім пасажирським літаком. Цей суцільнометалевий моноплан випускався серійно з 1919 по 1930 рр. в 60 модифікаціях, експлуатувався в багатьох європейських країнах, в Північній і Південній Америці, Азії та Африці.*

26 липня 1925 р. *відбувся перший політ дослідного пасажирського літака К-1 К.А.Калініна.*

26 липня 1985 р. *абсолютний світовий рекорд підйому вантажу 171,2 т на висоту 2000 м встановлено на літаку Ан-124 "Руслан" з двигунами Д-18Т, екіпаж В.І.Терського.*

26 липня 2005 р. *здійснено успішний старт шатла Discovery. Першого, після катастрофи космічного корабля Columbia 1 лютого 2003.*

УКРАЇНЦІ – НАЦІОНАЛЬНІ ГЕРОЇ ІНШИХ КРАЇН

Герой Балкан родом із Полісся

Народний Герой Югославії Андрій Вітрук, ім'я якого присвоєно вулицям у Житомирі та Києві, був відважним радянським льотчиком-штурмовиком, уродженцем Житомирщини, який став генералом та Героєм Радянського Союзу.

Андрій Никифорович Вітрук народився 8 липня 1902 року у селі Андрушки нинішнього Попільнянського району Житомирщини, тоді – Волинської губернії. Після закінчення середньої школи обрав нелегкий хліб трударя, працював на цукровому заводі.

У 1924 році Андрій Вітрук був призваний до лав Робітничо-Селянської Червоної Армії. Закінчив артилерійське училище, та прагнув іншого – неба, відчуття польоту, тому невдовзі вступив ще й до Борисоглібської військової авіаційної школи льотчиків, яку закінчив у 1934 році.

Ще до початку Великої Вітчизняної війни льотчик Вітрук тричі мав нагоду набратися бойового досвіду – в 1939-ому на річці Халхин-Гол, вересневому поході радянських військ до Західної Білорусі 1939 році, а згодом під час радянсько-фінської війни 1939-1940 років.

У 1941 році, перед самим початком війни, майор Андрій Вітрук закінчив курси удосконалення при Військово-повітряній академії та був призначений на посаду заступника командира 65-го штурмового авіаційного полку Ленінградського військового округу.

В результаті запеклих та кровопролитних боїв полк втратив значну частину літаків І-15Біс і частина льотного складу під командуванням майора Вітрука була направлена для перенавчання на новий штурмовик Іл-2. Таким чином, полк був розділений і під одним номером воювали два 65-х штурмових авіаполка, одним із яких командував Вітрук. У жовтні 1941 року полк Вітрука був перекинутий на Західний фронт, до Московської зона оборони) Там вже підполковник А. Н. Вітрук зарекомендував себе умілим організатором та вольовим командиром.

На початок 1942 року комполка Вітрук здійснив 21 бойовий виліт, проявивши при цьому виняткову хоробрість і мужність. Указом Президії Верховної Ради СРСР від 24 лютого 1942 року за зразкове виконання бойових завдань командування на фронті боротьби з німецькими загарбниками і виявлені при цьому відвагу і геройство підполковникові Андрієві Вітруку було присвоєно звання Героя Радянського Союзу.

У липні 1942 року він був призначений на посаду командира 291-ої штурмової авіаційної дивізії, яка 5 лютого 1944 року переформована в 10-у гвардійську штурмову авіаційну дивізію. Під його керівництвом полки дивізії брали активну участь в боях під Воронежем, Києвом, у знищенні ясcько-кишинівського угруповання противника, у визволенні міст Румунії Плоєшті, Бухарест та Крайова, столиці Югославії, Белграда, а також міст Угорщини Саксард та Секешфехервар. За мужність і геройство, виявлені в боях із звільнення території Югославії від фашистської окупації, гвардії генерал-майорові авіації Андрію Вітруку було присвоєно звання Народного Героя Югославії.

Пройшовши всю війну, Андрій Никифорович раптово помер в результаті важкої хвороби вже через рік після Перемоги, 1 червня 1946 року. Похований у Києві.

Був нагороджений орденом Леніна, 4 орденами Червоного Прапора, орденами Суворова 2-о ступеня, Кутузова 2-го ступеня, Богдана Хмельницького 2-го ступеня, Олександра Невського, Червоної Зірки, медалями.

НЕЗВИЧАЙНІ ЛІТАКИ

Судьба "Оптики" Джона Эдгли

При проектировании трёхместного туристского самолёта Edgley EA7 Optica приоритетами являлись достижение обзора из кабины не хуже, чем у вертолёта, а также отличные лётные данные для малых скоростях полёта.

Англичанин Джон Эдгли начал проектирование машины, являясь ещё студентом лондонского Имперского колледжа науки и технологии. Аэродинамический облик самолёта сложился в 1974 году, а первый полёт самолёт с двигателем Lycoming O-320 мощностью 160 л.с. выполнил 14 декабря 1979 года, позже двигатель заменили на IO-360 мощностью 180 л. с. Двигатель приводил во вращение установленный в кольцевом канале пятилопастный вентилятор с лопастями фиксированного шага. Optica позиционировался как самый малошумный самолет в мире.

Установленная перед двигателем кабина обеспечивала лётчику и пассажирам панорамное поле обзора 270^{0} и почти вертикальный обзор вниз. Остекление позволяло вести качественную фотосъёмку. Шасси – трёхопорное, неубираемое, не требующее трудоёмкого обслуживания. Конструкция самолёта – цельнометаллическая. Внутренняя ширина кабины – 1,68 м – обеспечивала установку трех кресел в ряд, за креслами был оборудован багажный отсек, перед двумя креслами пассажиров предусмотрено место для монтажа специализированной наблюдательной аппаратуры.

Роль Optica не ограничивалась одними лишь аэрофотосъёмкой и патрулированием – машина была способна выполнять задания, типичные для вертолётов, но с экономичностью и дальностью полёта, присущими самолёту. С момента первого появления Optica вызвала огромный интерес. На Парижском авиасалоне 1981 года анонсировали первый заказ на серийные самолёты. Австралийская компания "H.C. Sleigh Aviation" заказала 25 машин Optica в серийном варианте с одним четырёхцилиндровым мотором IO-360 мощностью 200 л. с. или TO-360 мощностью 210 л. с.

На полученные от спонсоров 2,3 млн фунтов стерлингов Эдгли купил у министерства обороны аэродром Олд Сарум недалеко от Салисбери и организовал в существующих ангарах сборочную линию. Предполагалось собрать 200 самолётов, начало поставок наметили на середину 1983 года. Первый серийный Optica был готов в августе 1984 года, заказчику его передали в апреле 1985 года после получения сертификации для полётов в простых и сложных метеоусловиях. Затем "Edgley Aircraft" столкнулась с финансовыми проблемами и была преобразована в "Optica Industries Ltd", которая в январе 1986 года возобновила производство Optica. Однако в январе 1987 года сильнейший пожар уничтожил производственные мощности, сгорели прототип и девять готовых самолётов.

В апреле 1987 года "Optica Industries" вошла в состав "Brooklands Aircraft Co. Ltd" (позже "Brooklands Aerospace Group"), а самолет Optica стал именоваться Optica Scout, а варианты самолёта радиоэлектронного мониторинга получили обозначения Scoutmaster Mk I и Mk II (отличались друг от друга составом целевого оборудования). К началу 1989 года "Brooklands" поставила пять самолётов, но в июле 1990 года была поглощена "FLS Aerospace (Light Aircraft) Ltd". Компания "FLS" все работы перенесла в район Борнмута, где намеревалась выпускать улучшенный вариант OA7-300 Optica, а вот планы производства по лицензии в Малайзии реализованы не были. В 2008 году Джон Эдгли выкупил всю программу Optica для своей новой фирмы "AeroElvira". Первый собранный "AeroElvira" самолет взлетел в конце 2008 года.

Підготував Олексій Тригуб. "Крила України".

ВІДЗНАКА

За сприяння Повітряним Силам

10 липня командувач Повітряних Сил Збройних Сил України генерал-полковник Юрій Байдак нагородив пам'ятним нагрудним знаком "Майстерність, честь, відвага" голову ПАТ "Вінницький олієжиркомбінат" Дмитра Чаленка за активну участь у наданні благодійної допомоги Повітряним Силам Збройних Сил України упродовж останніх років.

Слід зазначити, що протягом останніх п'яти років Дмитро Чаленко особисто надавав матеріальну допомогу в організації підготовки та проведення Міжнародного тенісного турніру Повітряних Сил, а саме щорічно за його сприяння проводилися ремонт та благоустрій тенісних кортів та прилеглої території, надавалася фінансова допомога в закупівлі призового фонду турнірів і тенісного інвентарю.

Також під час проведення 4-го Благодійного тенісного турніру він підтримав ініціативу та безпосередньо надав фінансову допомогу чотирьом важкопораненим військовослужбовцям Високомобільних десантних військ, які знаходилися на лікуванні у Військово-медичному клінічному центрі Центрального регіону після виконання завдань антитерористичної операції.

В рамках підготовки 5-го Міжнародного тенісного турніру Повітряних Сил, який планується провести 18-23 серпня у м. Вінниця, Дмитро Чаленко відгукнувся на прохання Організаційного комітету тенісного турніру та у черговий раз виступити як головний спонсор турніру: провести підготовку тенісних кортів до проведення турніру та надати матеріальну допомогу військовослужбовцям Повітряних Сил, які були важко поранені в зоні проведення АТО.

Дмитро Струтинський.

ФУТБОЛ

"Шахтар" – семиразовий володар Суперкубку України

14 липня в Одесі матчем за Суперкубок країни між "Динамо" і "Шахтарем" відкрився новий футбольний сезон.

У першому таймі краще виглядав донецький клуб. Втім, за першу 45-ти хвилинку свою перевагу реалізувати йому так і не вдалось. На 7-й хвилині після удару нападника "гірників" Олександра Гладкого м'яч з-під поперечини витягнув голкіпер киян Олександр Шовковський. А на 17-й хвилині півзахиснику "Шахтаря" Марлосу, який пробивав по порожніх воротах, не вистачило точності – м'яч пролетів над ними.

На початку другого тайму ініціативу перехопило "Динамо". На 49-й хвилині після навісу Андрія Ярмоленка і рикошету м'яч влучив у штангу. А коли на 52-й хвилині з близької відстані пробивав Жуніор Мораес, м'яч із порожніх воріт вибив захисник "Шахтаря" Олександр Кучер. На 76-й хвилині донеччанам знову пощастило – після удару того ж таки Мораеса м'яч потрапив у поперечину.

Розв'язка наступила на 90-й хвилині. Олександр Шовковський, який збив у своєму штрафному майданчику Алекса Тейшейру, був вилучений з поля, заробивши для гірників пенальті. Заміни у складі "Динамо" були вичерпані, тому місце у воротах зайняв захисник Александар Драгович. Австрійця з одинадцятиметрової позначки переграв Даріо Срна. Переможну крапку у грі в компенсований час поставив Бернард.

Таким чином, переігравши столичне "Динамо" із рахунком 2:0, "Шахтар" сьомий раз в історії завоював Суперкубок України.

Збірна України з 31 медаллю посіла восьме місце на Універсіаді

UNIVERSIADE GWANGJU 2015

З 2 по 14 липня в корейському місті Кванджу відбулась Універсіада-2015. Здобутки України – вісім золотих, 17 срібних і шість бронзових медалей.

У загальнокомандному заліку українська команда посіла восьму сходинку. Українці випередили такі сильні збірні, як Німеччини (18 "золотих" нагород) і Великої Британії (11).

Виграла Універсіаду збірна Кореї, в активі якої 108 медалей (47-32-29). На другому місці команда Росії – 122 нагороди (34-39-49). На третій позиції Китай з 72 (34-22-18) медалями.

ОФІЦІЙНА ЗАЯВА

Іллічівець готовий повернутися в Прем'єр-лігу

Із такою заявою Маріупольська команда вже виступила на своєму офіційному сайті.

Повідомляється, що ФК "Іллічівець" уважно стежить за ситуацією навколо ФК Металург (Донецьк), який оголосив себе банкрутом, і, відповідно, не зможе брати участь у чемпіонаті Прем'єр-ліги 2015-2016 року.

У зв'язку з цим керівництво клубу звернуло увагу на Регламент Всеукраїнських змагань з футболу серед команд клубів ОПФКУ Прем'єр-ліги сезону 2014/2015 рр. Зокрема, пункт 8.3 статті 5 Регламенту свідчить: "Якщо команду учасника ПЛ виключено зі змагань і вона посіла у підсумковій таблиці місце вище останньої, тоді в ПЛ залишається учасник, головна команда якого посіла останнє місце у турнірній таблиці", – йдеться у заяві.

"Зі свого боку ФК Іллічівець офіційно заявляє, що команда готова брати участь у чемпіонаті Прем'єр-ліги 2015-2016 р. Ми гарантуємо, незважаючи на складну ситуацію в Україні і на Донбасі зокрема, виконання всіх своїх зобов'язань, а також підтверджуємо повну безпеку проведення футбольних матчів на стадіоні "Іллічівець" у м. Маріуполь (безпека проведення кожного матчу буде додатково підтверджуватися правоохоронними органами)", – йдеться у заяві клубу.

Ф'юрі пообіцяв вирвати серце Кличкові і згодувати його брату

Британський суперважковаговик продовжує провокувати чемпіона світу

Майбутній суперник Володимира Кличка британець Тайсон Ф'юрі продовжує свої словесні атаки на українського чемпіона. Мабуть, помітивши, що Володимира не особливо дратують його випади про вік і про "скляне підборіддя", Ф'юрі вирішив взяти на озброєння тактику свого співвітчизника Девіда Хея, який сильно розлютив Володимира малюнком, на якому він нібито відриває голови братам Кличкам. Ф'юрі розмістив на своїй сторінці у twitter фотографію закривавленого людського серця, підписавши її так:

"Це серце Володимира Кличка після того, як я його вирву. Я хочу згодувати його його братові, щоб вони обидва відчули смак поразки!"

Раніше стало відомо, що бій між чемпіоном світу за версіями WBO, IBO, IBF і WBA Володимиром Кличком і офіційним претендентом на титул WBO Тайсоном Ф'юрі відбудеться 24 жовтня у німецькому Дюссельдорфі.

Сторінку підготував Андрій Яцик.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ "Прес Корпорейшн Лімітед".
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А, тел. (0432) 55-63-97

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція може публікувати матеріали в порядку обговорення, не поділяючи точки зору авторів. Автор несе персональну відповідальність за достовірність фактів. Листування з авторами ведеться лише на сторінках газети. При передруку посилання на "Крила України" обов'язкове.

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця, вул. Червоноармійська, 105
тел: 067-587-02-96, факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса: krula_ukr@i.ua

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 6632 Зам. № 152227.
Перший редактор Сергій Свєнцицький

У Сквері Небесної сотні створили барельєф з портретом Сергія Нігояна

Гігантський портрет площею у 100 квадратних метрів виконаний на цегляній стіні будинку. Його автор – португальський митець Алешандре Фарту, відомий як зірка стрит-арту.

Натхненний подіями українського Майдану митець прийняв запрошення ініціативи "Місто-сад", – спільноти, що створила Сквер Небесної сотні поруч із Михайлівським собором. Без жодного гонорару художник погодився приїхати до України, щоб створити у сквері барельєф та подарувати його киянам. Спершу, будинок тиждень штукатурили, потім два дні пішло на створення графіті. Гроші на реалізацію проекту збирали волонтери.

На відкритті був присутній батько Сергія – Гагік Нігоян.

– Я був тут на днях, спілкувався з художником. Коли вперше побачив цей барельєф, було одночасно і боляче, і відчував гордість за свого сина. Приємно, що люди не забувають. Коли мій син поїхав на Майдан, то не сказав нам про це. Я тоді дзвонив йому, щоб він повернувся. Натомість він сказав, що стоятиме до останнього. Не заради якогось нового президента, а щоб в Україні жилось краще, – згадує батько.

На відкритті барельєфу був присутній і Президент України:

– Я поділяю те незадоволення темпами розслідування злочинів проти Майдану і, незважаючи на те, що справи виконавців вже в судах, замовники, на жаль, знаходяться в Москві, яка стала справжнім пристанищем для наших негідників. Але я хочу вам сказати, що терміни давності для цих злочинів ніколи не закінчаться, – заявив Петро Порошенко.

В свою чергу, автор мистецького творіння Алешандре Фарту обіцяє, що портрет героя Небесної сотні – не остання його робота в Україні:

– Як представник другого покоління вірмено-української спільноти, Сергій уособлює полікультурний характер Майдану, який був підтриманий більшістю населення з вимогою покласти край правлінню корумпованої політичної еліти. Логічно, що арт-об'єкт знаходиться у Сквері Небесної сотні, створеному добровольцями на місці пустки в самому центрі Києва без жодної державної підтримки. Це єдиний спосіб, у який я міг зробити свій внесок, висловивши повагу тим, хто поклав своє життя в ім'я свободи вибору свого майбутнього. Очі Сергія – це очі всієї Небесної Сотні", – розказав Алешандре Фарту.

Сергій Нігоян – учасник Євромайдану з 8 грудня 2013 року. Приїхав з власної ініціативи, попередньо не повідомивши батьків. Загинув 22 січня 2014 року від поранення під час подій біля стадіону "Динамо" на Грушевського. Сергія було застрелено близько шостої години ранку, в момент, коли ще тривало перемир'я між мітингувальниками та "Беркутом".

А 21 листопада 2014 року Нігояну удостоєно звання Героя України із врученням ордена "Золота Зірка". В червні 2015 року УПЦ КП посмертно нагородила Сергія медаллю "За жертовність і любов до України".

ПРОБА ПЕРА

Мій тато пішов на війну…

Мій тато пішов на війну…
Там чує злість автоматів.
Пішов, щоб друзів, родину,
Країну свою захищати…
Мій тато пішов на війну…
Його я так довго не бачу.
У нього життя на кону,
І я теж тримаюсь, не плачу.
Мій тато пішов на війну…
А я до Бога молюся:
Спокійно щоб було йому –
Іконі я низько вклонюся…

Молитва за батька

Ти поїхав, а я помолюся,
Підійду до святої ікони,
Із проханням в блакить подивлюся,
Щоб вберегли тебе Божі закони.
Хай звільниться швидше Донбас,
І повернеться Крим полонений.
Хай відвернуться біди від нас –
Віднесе їх вітер шалений!
Ні, мій вогник надії не згас,
Я дивлюся на образ святий:
Щоб відчути твій дотик ще раз,
Та відчути твій погляд живий.
Вже, напевно, приходить світанок,
Передай там усім, хай щастить…
А я вийду зранку на ганок,
І молитва до Бога злетить.

Аліна Штанько.
м.Вінниця.

Прапор єдності мандрує Україною

5 липня у Вінниці, на Європейській площі, розгорнули величезний прапор, який нещодавно розпочав свою мандрівку Україною. Десятиметровий жовто-блакитний стяг вирушив у подорож зі Львова, де місцеві волонтери започаткували флеш-моб заради підтримки українських захисників. Чудову ініціативу львівських активістів підтримали в багатьох містах України. Зокрема, прапор вже відвідав Сєвєродонецьк, Маріуполь, Станицю Луганську, Полтаву, Кременчук.

За задумом ініціаторів, протягом трьох місяців Прапор Єдності їздитиме українськими містами, де збиратиме побажання від усіх небайдужих українців та волонтерів нашим воякам, які знаходяться в зоні АТО. А у День Незалежності України стяг планують розгорнути в Києві. Після завершення акції синьо-жовте полотно з прізвищами всієї волонтерської спільноти передадуть на Донбас.

А у Вінниці відвідувачі заходу змогли долучитися до різноманітних майстер-класів із плетіння з різноманітних матеріалів, малювання, ліпки. Додавали настрою музикою два оркестри. Волонтери організували виставку фоторобіт, сувенірів, дитячих малюнків. Окремо представили експозицію із залишків ракет, снарядів та гільз, якими бойовики вбивають наших військових на сході. Вінницька кулінарна сотня пригощала борщем та солдатською кашею із польової кухні. Біля кожного намету проводився благодійний збір коштів на потреби АТО.

Своєю акцією волонтери вирішили показати українським військовим, що у них є надійний тил. А величезний жовто-блакитний прапор колись майорітиме над одним із визволених від окупантів українських міст.

